

**CONVENȚIA DE LA GENEVA
PRIVITOARE
LA TRATAMENTUL PRIZONIERILOR DE RĂZBOI
DIN 12 AUGUST 1949**

Subsemnații, plenipotențiali ai guvernelor reprezentate la conferința diplomatică care s-a ținut la Geneva de la 21 aprilie la 12 august 1949, în vederea revizuirii Convenției încheiat la Geneva la 27 iulie 1929 privitoare la tratamentul prizonierilor de război, au convenit asupra celor ce urmează:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Înaltele Părți Contractante se angajează să respecte și să facă să fie respectată prezenta convenție în toate împrejurările.

Respectarea
Convenției

Articolul 2

În afara dispozițiilor care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, prezenta convenție se va aplica în caz de război declarat sau de orice alt conflict armat, ivit între două sau mai multe dintre Înaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu e recunoscută de una din ele.

Aplicarea
Convenției

Convenția se va aplica, de asemenea, în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului unei Înalte Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară.

Dacă una dintre Puterile în conflict nu e parte la prezenta convenție, Puterile care sunt părți la aceasta vor rămâne totuși legate prin ea în raporturile lor reciproce. În afară de aceasta, ele vor fi legate prin convenție față de sus-zisa Putere, dacă aceasta o acceptă și îi aplică dispozițiile.

Articolul 3

În caz de conflict armat neprezentând un caracter internațional și ivit pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante, fiecare dintre Părțile în conflict va trebui să aplice cel puțin următoarele dispoziții:

1. Persoanele care nu participă direct la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și persoanele care au fost scoase din luptă prin boală, rănire, detențiune sau pentru orice altă cauză vor fi, în toate împrejurările, tratate cu omenie, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, culoare, religie sau credință, sex, naștere sau avere sau orice alt criteriu analog.

În acest scop, sunt și rămân prohibite, oricând și oriunde, cu privire la persoanele menționate mai sus:

- a) atingerile aduse vieții și integrității corporale, mai ales omorul sub toate formele, mutilările, cruzimile, torturile și chinurile;
- b) luările de ostatici;
- c) atingerile aduse demnității persoanelor, în special tratamente umilitoare și înjositoare;
- d) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare recunoscute ca indispensabile de către popoarele civilizate.

2. Răniții și bolnavii vor fi ridicați și îngrijiți.

Un organism umanitar imparțial, așa cum este Comitetul Internațional de Cruce Roșie, va putea să ofere serviciile sale Părților în conflict.

Părțile în conflict se vor strădui, pe de altă parte, de a dispune intrarea în vigoare, prin acorduri speciale, a tuturor sau a unei părți din celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

Aplicarea dispozițiilor care preced nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

Conflicte care nu au caracter internațional

Articolul 4

A. Sunt prizonieri de război, în sensul prezentei convenții, persoanele care, aparținând uneia din următoarele categorii, au căzut sub puterea inamicului:

1. Membrii forțelor armate ale unei Părți în conflict, precum și membrii milițiilor și corpurilor de voluntari făcând parte din aceste forțe armate.
2. Membrii altor miliții și membrii altor copuri de voluntari, inclusiv acei din mișcările de rezistență organizate, aparținând unei Părți în conflict și acționând în afara sau în interiorul propriului lor teritoriu, chiar dacă acest teritoriu este ocupat, cu condiția ca aceste miliții sau corpuri de voluntari, inclusiv aceste mișcări de rezistență organizate, să îndeplinească următoarele condiții:

Prizonieri de război

- a) să aibă în fruntea lor o persoană care răspunde pentru subordonații săi;
 - b) să aibă un semn distinctiv fix și care se poate recunoaște de la distanță;
 - c) să poarte armele în mod deschis;
 - d) să se conformeze, în operațiunile lor, legilor și obiceiurilor războiului.
3. membrii forțelor armate regulate, care se pretind ale unui guvern sau ale unei autorități nerecunoscute de Puterea deținătoare.
 4. Persoanele care urmează forțele armate, fără a face parte direct din ele, cum sunt membrii civili ai echipajelor avioanelor militare, corespondenții de război, furnizorii, membrii unităților de lucru sau ai serviciilor însărcinate cu bunăstarea forțelor armate, cu condiția ca ele să fi primit autorizația forțelor armate pe care le întovărășesc, acestea trebuind să le elibereze în acest scop un bilet de identitate asemănător modelului anexat.
 5. Membrii echipajelor, inclusiv comandanții, piloții și elevii marinei comerciale și echipajele aviației civile ale părților în conflict, care nu beneficiază de un tratament mai favorabil în virtutea altor dispoziții de drept internațional.
 6. Populația unui teritoriu neocupat care, la apropierea inamicului, ia armele în mod spontan pentru a combate trupele de invazie, fără să fi avut timpul de a constitui în forțe armate regulate, dacă ea poartă armele în mod deschis și dacă respectă legile și obiceiurile războiului.
- B. Vor beneficia, de asemenea, de tratamentul rezervat prizonierilor de război prin prezenta convenție:
1. Persoanele aparținând sau care au aparținut forțelor armate ale țării ocupate dacă, din cauza acestei apartenențe, Puterea ocupantă socotește necesar să procedeze la internarea lor – chiar dacă inițial le eliberase în timp ce ostilitățile se desfășurau în afara teritoriului pe care ea îl ocupă – mai ales după o încercare neizbutită a acestor persoane de a se alătura forțelor armate de care aparțin și care sunt angajate în luptă sau când nu ascultă de somația ce le-a fost făcută, în scopul internării.
 2. Persoanele aparținând uneia dintre categoriile enumerate în prezentul articol, pe care Puterile neutre sau nebeligerante le-au primit pe teritoriul lor și pe care trebuie să le interneze în baza dreptului internațional, fără a aduce prejudiciu oricărui tratament mai favorabil pe care aceste Puteri ar socoti că trebuie să-l acorde și cu excepția dispozițiilor articolelor 8, 10, 15, 30 alineatul 5, 58 până la 67 inclusiv, 92, 126 și, în cazul când există relații diplomatice între Părțile în conflict și Puterea neutră sau nebeligerantă interesată, dispoziții care privesc Puterea protectoare.

Dacă astfel de relații diplomatice există Părțile în conflict de care depind aceste persoane vor fi autorizate să exercite față de ele funcțiile acordate Puterilor protectoare prin prezenta convenție, fără prejudiciul funcțiilor pe care aceste Părți le exercită în mod normal, în conformitate cu obiceiurile și tratatele diplomatice și consulare.

C. prezentul articol menține statutul personalului medical și religios, astfel cum este prevăzut în articolul 33 al prezentei convenții.

Articolul 5

Prezenta convenție se va aplica persoanelor indicate în artiolul 4 din momentul în care vor cădea sub puterea inamicului și până la eliberarea și repatrierea lor definitivă.

Dacă există vreo îndoială în ce privește încadrarea în una din categoriile enumerate în articolul 4 a persoanelor care au comis un act de beligeranță și care au căzut în mâinile inamicului, numitele persoane vor beneficia de protecția prezentei convenții, în așteptarea ca statutul lor să fie determinat de un tribunal competent.

Începutul și
sfârșitul
aplicării

Articolul 6

În afară de acordurile prevăzute în mod expres de articolele 10, 23, 28, 33, 60, 65, 66, 67, 72, 73, 75, 109, 110, 118, 119, 122 și 132, Înaltele Părți Contractante vor putea să încheie alte acorduri speciale asupra oricărei chestiuni care le-ar părea oportun să fie reglementată în mod special. Nici un acord special nu va putea aduce vreun prejudiciu situației prizonierilor, astfel cum este reglementată prin prezenta convenție, nici să restrângă drepturile pe care aceasta le-o acordă.

Prizonierii de război vor beneficia de aceste acorduri atâta timp cât convenția le este aplicabilă, în afară de stipulații contrare prevăzute în mod expres în sus-arătatele acorduri sau în acorduri ulterioare sau, de asemenea, în afară de măsuri mai favorabile luate în privința lor de una sau alta din Puterile în conflict.

Acorduri
speciale

Articolul 7

Prizonierii de război nu vor putea, în nici un caz, să renunțe total sau parțial la drepturile pe care le asigură prezenta convenție și, eventual, acordurile special indicate în articolul precedent.

Nerenunțare
la drepturi

Articolul 8

Prezenta convenție va fi aplicată cu concursul și sub controlul Puterilor protectoare însărcinate să ocrotească interesele Părților în conflict. În acest scop, Puterile protectoare vor putea, în afară de personalul lor diplomatic sau consular, să desemneze delegați printre proprii lor cetățeni sau printre cetățenii altor Puteri neutre. Acești delegați vor trebui să fie supuși acordului Puterii pe lângă care își vor exercita misiunea.

Părțile în conflict vor ușura, în cea mai largă măsură posibilă, sarcina reprezentanților sau delegaților Puterilor protectoare.

Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare nu vor putea, în nici un caz, să depășească limitele misiunii lor, astfel cum reiese ea din prezenta convenție; ei vor trebui, mai ales, să țină seama de nevoile imperioase de securitate ale statului pe lângă care își exercită funcțiile.

Puteri
protectoare

Articolul 9

Dispozițiile prezentei convenții nu împiedică activitățile umanitare pe care Comitetul Internațional de Cruce Roșie, precum și orice alt organism umanitar imparțial, le-ar întreprinde pentru protejarea prizonierilor de război și pentru ajutoarele ce li se vor da cu acordul Părților în conflict interesate.

Activități ale
Comitetului
Internațional
de Cruce
Roșie

Articolul 10

Înaltele Părți Contractante vor putea oricând să se înțeleagă pentru a încredința unui organism, prezentând toate garanțiile de imparțialitate și de eficacitate, sarcinile trasate prin prezenta convenție Puterilor protectoare.

Dacă prizonierii de război nu beneficiază sau nu mai beneficiază, din indiferent ce motiv, de activitatea unei Puteri protectoare sau a unui organism, desemnat în conformitate cu primul alineat, Puterea deținătoare va trebui să ceară fie unui stat neutru, fie unui asemenea organism, să-și asume funcțiile date prin prezenta convenție Puterilor protectoare desemnate de Părțile în conflict.

Dacă o protecție nu poate fi astfel asigurată, Puterea deținătoare va trebui să ceară unui organism umanitar, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie, să-și asume sarcinile umanitare care revin prin prezenta convenție Puterilor protectoare sau va trebui să accepte, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, ofertele de serviciu provenind de la un asemenea organism.

Substitute ale
Puterilor
protectoare

Orice Putere neutră sau orice organism invitat de Puterea interesată sau care se oferă în scopurile sus-menționate va trebui, în activitatea sa, să fie conștientă de responsabilitatea sa față de Partea în conflict de care depind persoanele protejate prin prezenta convenție și va trebui să prezinte garanții suficiente de capacitate pentru a asuma funcțiile în chestiune și a le îndeplini cu imparțialitate.

De la dispozițiile precedente nu se va putea deroga printr-un acord special între Puteri, dintre care una s-ar găsi, chiar temporar, față de cealaltă Putere sau de aliații săi, îngrădită în libertatea ei de negociere, ca urmare a evenimentelor militare, mai ales în cazul unei ocupații totale sau a unei părți importante a teritoriului său.

De câte ori se face mențiune în prezenta convenție despre Puterea protectoare, această mențiune indică, de asemenea, organismele care o înlocuiesc, în sensul prezentului articol.

Articolul 11

În toate cazurile în care vor considera că e necesar în interesul persoanelor protejate, mai ales în caz de dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei convenții, Puterile protectoare își vor oferi bunele lor oficii în scopul reglementării diferendului.

În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare va putea, la invitația unei Părți sau în mod spontan, să propună Părților în conflict o întrunire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu soarta prizonierilor de război, eventual pe un teritoriu neutru ales în mod convenabil. Părțile în conflict vor fi obligate să dea urmare propunerilor ce le vor fi făcute în acest sens. Puterile protectoare vor putea, eventual, să propună acordului Părților în conflict o personalitate aparținând unei Puteri neutre sau o personalitate delegată de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, care va fi chemată să participe la această întrunire.

Proceduri de
conciliere

TITLUL II

PROTECȚIA GENERALĂ A PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 12

Prizonierii de război sunt sub autoritatea puterii inamice, nu însă a indivizilor sau a corpurilor de trupă care i-au capturat. Independent de

Răspundere
de tratamentul
prizonierilor

răspunderile individuale care pot exista, Puterea deținătoare este răspunzătoare de tratamentul care le este aplicat.

Prizonierii de război nu pot fi transferați de Puterea deținătoare decât unei Puteri parte la convenție și dacă puterea deținătoare s-a asigurat că puterea în cauză e doritoare și în stare să aplice convenția. Dacă prizonierii au fost astfel transferați, răspunderea aplicării convenției incumbă puterii care a acceptat să-i primească pentru timpul în care aceștia îi vor fi încredințați.

Totuși, în cazul în care această Putere nu își îndeplinește obligațiile de a executa dispozițiile convenției asupra oricărui punct important, Puterea prin care prizonierii de război au fost transferați trebuie, în urma unei notificări a Puterii protectoare, să ia măsuri eficiente pentru remedierea situației sau să ceară înapoierea prizonierilor de război. Această cerere va trebui să fie satisfăcută.

Articolul 13

Prizonierii de război trebuie să fie tratați tot timpul cu omenie. Orice act sau misiune ilicită din partea Puterii deținătoare, care ar cauza moartea sau ar pune în mod grav în pericol sănătatea unui prizonier de război de sub puterea sa, este interzis și va fi considerat ca o gravă încălcare a prezentei convenții. În special, nici un prizonier de război nu va putea să fie supus unei mutilări fizice sau unei experiențe medicale sau științifice, de orice natură ar fi, care nu ar fi justificată de tratamentul medical al prizonierului interesat și care nu ar fi în interesul său.

Prizonierii de război trebuie, de asemenea, să fie protejați tot timpul, mai ales contra oricărui act de violență sau de intimidare, contra insultelor și curiozității publice.

Măsurile de represalii contra lor sunt interzise.

Tratament
uman al
prizonierilor

Articolul 14

Prizonierii de război au dreptul, în toate împrejurările, la respectul persoanei și onoarei lor.

Femeile trebuie să fie tratate cu toată considerația datorată sexului lor și să beneficieze, în orice caz, de un tratament tot așa de favorabil ca cel acordat bărbaților.

Prizonierii de război păstrează deplina lor capacitate civilă, astfel cum exista în momentul în care au fost luați prizonieri. Puterea deținătoare nu va putea să limiteze exercițiul acesteia fie pe teritoriul său, fie în afară, decât în măsura în care o cere captivitatea.

Respect
pentru
persoana
prizonierilor

Articolul 15

Puterea deținătoare de prizonieri de război va trebui să suporte în mod gratuit întreținerea lor și să le acorde gratuit îngrijirile medicale pe care le necesită starea sănătății lor.

Întreținerea
prizonierilor

Articolul 16

Ținând seama de dispozițiile prezentei convenții relative la grad ca și la sex și sub rezerva oricărui tratament privilegiate, care ar fi acordat prizonierilor de război datorită stării sănătății lor, vârstei sau aptitudinii lor profesionale, prizonierii trebuie să fie tratați în același fel de către Puterea deținătoare, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu, bazată pe rasă, naționalitate, religie, păreri politice sau orice alt criteriu analog.

Tratament
egal

TITLUL III

CAPTIVITATE

SECȚIUNEA I. ÎNCEPUTUL CAPTIVITĂȚII

Articolul 17

Nici un prizonier de război nu va fi obligat să declare, când e interogată în această privință, decât numele, prenumele și gradul său, data sa de naștere și numărul său matricol sau, în lipsă, o indicație echivalentă.

În cazul în care încalcă voit această regulă, va risca să se expună la o restrângere a avantajelor acordate prizonierilor de gradul sau statutul său.

Fiecare Parte în conflict va trebui să procure oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa, susceptibilă a deveni prizonier de război, un bilet de identitate indicând numele, prenumele și gradul său, numărul matricol sau o indicație echivalentă și data sa de naștere. Acest bilet de identitate va putea, în afară de aceasta, să poarte semnătura sau amprentele digitale sau amândouă, precum și orice alte indicații pe care Părțile în conflict ar dori să le adauge cu privire la persoanele aparținând forțelor lor armate. Pe cât posibil, biletul va avea dimensiunile 6,5 X 10 cm și va fi confecționat în dublu exemplar. Prizonierul de război va trebui să prezinte acest bilet de identitate la orice cerere, dar în nici un caz nu îi va putea fi ridicat.

Nici o tortură fizică sau morală și nici o constrângere nu va putea fi exercitată asupra prizonierilor de război spre a obține de la ei informații de orice fel ar fi. Prizonierii care vor refuza să răspundă nu vor putea fi nici amenințați, nici insultați, nici expuși la neplăceri sau dezavantaje de orice natură ar fi ele.

Interogarea
prizonierilor

Prizonierii de război care, din cauza stării lor fizice sau mintale sunt incapabili de a se identifica, vor fi predați serviciului sanitar. Identitatea acestor prizonieri va fi stabilită prin toate mijloacele posibile, sub rezerva dispozițiilor alineatului precedent. Interogatoriul prizonierilor de război se va face într-o limbă pe care ei o înțeleg.

Articolul 18

Toate efectele și obiectele de uz personal – în afară de arme, cai, echipament militar și documente militare – vor rămâne în posesia prizonierilor de război, precum și căștile metalice, măștile contra gazelor și orice alte obiecte care le-au fost date pentru protecția lor personală. De asemenea, vor rămâne în posesia lor efectele și obiectele care servesc la îmbrăcarea și la hrănirea lor, chiar dacă aceste efecte și obiecte aparțin echipamentului lor militar oficial.

Prizonierii de război nu vor trebui să se găsească, în nici un moment, fără document de identitate. Puterea deținătoare îl va procura aceluia care nu-l posedă.

Semnele gradului și naționalității, decorațiile și obiectele având în special o valoare personală sau sentimentală nu vor putea fi luate prizonierilor de război.

Sumele deținute de prizonierii de război nu le vor putea fi luate decât pe baza ordinului unui ofițer și după ce se va consemna într-un registru special totalul acestor sume și semnamentele posesorului lor și, după ce acesta din urmă va căpăta o chitanță amănunțită, având înscrise în mod citet numele, gradul și unitatea persoanei care ar elibera această chitanță. Sumele care sunt în moneda Puterii deținătoare sau care, la cererea prizonierului, sunt convertite în această monedă, vor fi trecute în creditul contului prizonierului, în conformitate cu articolul 64.

O Putere deținătoare nu va putea să retragă prizonierilor de război obiectele de valoare, decât pentru motive de securitate. În acest caz, procedura aplicată va fi aceeași ca și pentru retragerea sumelor de bani. Aceste obiecte, precum și sumele retrase care ar fi într-o altă monedă decât aceea a Puterii deținătoare și pentru care posesorul n-ar fi cerut convertirea, vor trebui să fie păstrate de Puterea deținătoare și înapoiate prizonierului, în forma lor inițială, la sfârșitul captivității sale.

Proprietatea
prizonierilor

Articolul 19

Prizonierii de război vor fi evacuați, în cel mai scurt timp posibil după ce au fost capturați, în lagăre situate destul de departe de zona de luptă, pentru a fi în afară de pericol.

Numai prizonierii de război, care din cauza rănilor sau bolilor lor, ar fi expuși unor riscuri mai mari prin evacuare decât rămânând pe loc, vor putea fi menținuți, în mod temporar, într-o zonă periculoasă.

Evacuarea
prizonierilor

Prizonierii de război nu vor fi în mod inutil expuși pericolului în timp ce așteaptă evacuarea lor dintr-o zonă de luptă.

Articolul 20

Evacuarea prizonierilor de război se va face totdeauna cu omenie și în condiții asemănătoare celor create trupelor Puterii deținătoare în deplasările lor.

Puterea deținătoare va procura prizonierilor de război evacuați apă potabilă și hrană suficientă, precum și îmbrăcămintea și îngrijirile medicale necesare; ea va lua toate precauțiile necesare pentru a asigura securitatea lor în timpul evacuării și va alcătui, îndată ce va fi posibil, lista prizonierilor evacuați.

Dacă prizonierii de război trebuie să treacă, în timpul evacuării, prin lagăre de tranzit, șederea lor în aceste lagăre va fi cât mai scurtă cu putință.

Dacă prizonierii de război trebuie să treacă, în timpul evacuării, prin lagăre de tranzit, șederea lor în aceste lagăre va fi cât mai scurtă cu putință.

Condiții de
evacuare

SECȚIUNEA II. INTERNAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

CAPITOLUL I

GENERALITĂȚI

Articolul 21

Puterea deținătoare va putea supune pe prizonierii de război la internare. Ea va putea să le impună obligația de a nu se îndepărta dincolo de o anumită limită de lagărul unde sunt internați sau, dacă acest lagăr este îngrădit, să nu treacă peste îngrădire. Sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții privitoare la sancțiunile penale și disciplinare, acești prizonieri nu vor putea fi închiși sau deținuți decât dacă această măsură se dovedește necesară pentru protecția sănătății lor; această situație nu va putea, în nici un caz, să se prelungească dincolo de împrejurările care ar fi făcut-o necesară.

Prizonierii de război vor putea să fie puși parțial sau total în libertate pe cuvânt sau pe angajament, în măsura în care legile Puterii de care depind le-o îngăduie. Această măsură va fi luată mai ales în cazurile în care ea poate contribui la îmbunătățirea stării sănătății prizonierilor. Nici un prizonier nu va fi constrâns să primească libertatea sa pe cuvânt sau pe angajament.

Restricții de
libertate a
mișcării

De la deschiderea ostilităților, fiecare Parte în conflict va notifica Părții adverse legile și regulamentele care permit sau întârzie cetățenilor săi să accepte libertatea pe cuvânt sau pe angajament. Prizonierii puși în libertate pe cuvânt sau pe angajament, conform legilor și regulamentelor astfel notificate, vor fi obligați, pe onoarea lor, de a îndeplini, în mod scrupulos, atât față de Puterea de care ei depind, cât și față de aceea care i-a luat prizonieri, angajamentele pe care le-ar fi contractat. În aceste cazuri, Puterea de care ei depind va fi obligată să nu ceară și nici să accepte de la ei vreun serviciu incompatibil cu cuvântul sau angajamentul dat.

Articolul 22

Prizonierii de război nu vor putea fi internați decât în clădiri situate pe uscat și prezentând toate garanțiile de igienă și salubritate; în afară de unele cazuri speciale, justificate de însuși interesul prizonierilor aceștia nu vor putea fi internați în închisori.

Prizonierii de război internați în regiuni nesănătoase sau a căror climă le-ar fi dăunătoare vor fi transportați, cât mai curând posibil, într-o climă mai favorabilă.

Puterea deținătoare va grupa pe prizonierii de război în lagăre sau secțiuni de lagăre, ținând seama de naționalitatea, de limba și obiceiurile lor, sub rezerva ac acești prizonieri să nu fie separați de prizonierii de război aparținând forțelor armate în care serveau în momentul capturării lor, decât în cazul când consimt la aceasta.

Locuri și
condiții de
internare

Articolul 23

Nici un prizonier de război nu va putea, în nici un moment, să fie trimis sau reținut într-o regiune în care să fie expus focului din zona de luptă, nici să fie folosit pentru a pune, prin prezența sa, anumite puncte sau anumite regiuni la adăpost de operațiunile militare.

Prizonierii de război vor dispune, în aceeași măsură ca și populația civilă locală, de adăposturi contra bombardamentelor aeriene și altor pericole de război; cu excepția acelorora dintre ei care ar participa la apărarea cantonamentelor lor contra acestor pericole, ei vor putea să intre în adăposturi pe cât de repede posibil, de îndată ce s-a dat alarma. Orice altă măsură de apărare luată în favoarea populației le va fi aplicată și lor.

Puterile deținătoare își vor comunica reciproc, prin intermediul Puterilor protectoare, toate indicațiile utile asupra situației geografice a lagărelor de prizonieri de război.

Ori de câte ori considerațiile de ordin militar o vor îngădui, lagărele de prizonieri de război vor fi semnalizate în timpul zilei prin literele PG sau PW, așezate astfel ca să fie văzute în mod distinct de la înălțime;

Securitatea
prizonierilor

Puterile interesate vor putea conveni, totuși, asupra altui mijloc de semnalizare. Numai lagărele de prizonieri de război vor putea fi semnalizate în acest mod.

Articolul 24

Lagărele de tranzit sau de triaj cu caracter permanent vor fi amenajate în condiții asemănătoare celor prevăzute în prezenta secțiune și prizonierii de război vor beneficia acolo de același regim ca și în celelalte lagăre.

Lagăre
permanente de
tranzit

CAPITOLUL II

CAZAREA, HRANA ȘI ÎMBRĂCĂMINTEA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 25

Condițiile de cazare a prizonierilor de război vor fi tot așa de favorabile ca acelea rezervate trupelor Puterii deținătoare, cantonate în aceeași regiune. Aceste condiții vor trebui să țină seama de moravurile și obiceiurile prizonierilor și nu vor putea fi, în nici un caz, vătămătoare sănătății lor.

Stipulațiile care preced se vor aplica, mai ales, dormitoarelor prizonierilor de război, atât în ce privește suprafața totală și cubajul de aer minim, cât și în ce privește amenajarea și așternutul, inclusiv paturile.

Localurile afectate pentru folosința atât individuală, cât și colectivă a prizonierilor de război vor trebui să fie complet la adăpost de umiditate, suficient de încălzite și luminate, mai ales între amurg și stingerea focurilor. Vor trebui luate toate precauțiile contra pericolului de incendiu.

În toate lagărele în care se găsesc cantonate, împreună cu prizonieri, și prizoniere de război, vor exista dormitoare separate.

Cazare

Articolul 26

Rația zilnică de bază va fi satisfăcătoare în ce privește cantitatea, calitatea și varietatea, pentru a menține sănătatea prizonierilor și a împiedica o pierdere în greutate sau turburări de subnutriție. Se va ține seama, de asemenea, de regimul obișnuit al prizonierilor.

Puterea deținătoare va da prizonierilor de război care lucrează suplimentele de hrană necesare pentru îndeplinirea lucrului la care sunt folosiți.

Se va da prizonierilor de război apă potabilă în cantitate suficientă. Întrebuințarea tutunului va fi autorizată.

Hrană

Prizonierii de război vor lua parte, în măsura în care este posibil, la prepararea hranei lor; în acest scop, ei vor putea fi folosiți la bucătărie. În afară de aceasta, li se va da posibilitatea de a-și prepara singuri suplimentele de hrană de care ar dispune. Se vor prevedea localuri convenabile pentru sufragerii și popotă. Sunt interzise orice măsuri disciplinare colective cu privire la hrană.

Articolul 27

Îmbrăcămintea, rufăria și încălțăminte vor fi date în cantitate suficientă prizonierilor de război de către Puterea deținătoare, care va ține seama de clima regiunii în care se află prizonierii. Uniformele armatei inamice capturate de Puterea deținătoare vor fi folosite pentru îmbrăcare prizonierilor de război, dacă sunt potrivite climei țării. Înlocuirea și repararea acestor efecte vor fi asigurate cu regularitate de către Puterea deținătoare. În afară de aceasta, prizonierii de război care lucrează vor primi o îmbrăcămintă corespunzătoare, oricând caracterul muncii o va cere.

Îmbrăcămintă

Articolul 28

În toate lagărele vor fi instalate cantine, unde prizonierii vor putea să-și procure articole alimentare, obiecte uzuale, săpun și tutun, al căror preț de vânzare nu va putea, în nici un caz, să depășească prețul pieței locale. Beneficiile cantinelor vor fi întrebuințate în folosul prizonierilor de război; un fond special va fi creat în acest scop. Un reprezentant al prizonierilor va avea dreptul de a colabora la administrarea cantinei și la gestiunea acestui fon. La desființarea unui lagăr, soldul creditor al fondului special va fi remis unei organizații umanitare internaționale pentru a fi întrebuințat în profitul prizonierilor de război de aceeași naționalitate cu acei care au contribuit la constituirea acestui fon. În caz de repatriere generală, aceste beneficii vor fi păstrate de Puterea deținătoare, numai dacă nu s-a convenit altfel între Puterile interesate.

Cantine

CAPITOLUL III

IGIENĂ ȘI ÎNGRIJIRI MEDICALE

Articolul 29

Puterea deținătoare va trebui să ia toate măsurile de igienă, necesare pentru a asigura curățenia și salubritatea lagărelor și pentru a preveni epidemiile.

Igienă

Prizonierii de război vor dispune, ziua și noaptea, de instalații conforme regulilor de igienă și care vor fi ținute într-o continuă stare de curățeni. În lagărele în care locuiesc prizoniere de război, le vor fi rezervate instalații separate.

De asemenea, în afară de băile și dușurile cu care vor fi prevăzute lagărele, se va da prizonierilor de război apă și săpun în cantitate suficientă pentru spălătul lor zilnic și pentru spălătul rufelor lor; în acest scop li se vor acorda înlesnirile, instalațiile și timpul necesar.

Articolul 30

Fiecare lagăr va avea o infirmerie corespunzătoare în care prizonierii de război vor primi îngrijirile de care ar avea nevoie, precum și un regim alimentar corespunzător. Dacă este cazul, localuri de izolare vor fi rezervate bolnavilor cu afecțiuni molipsitoare sau mintale.

Prizonierii de război atinși de o boală gravă sau a căror stare necesită un tratament special, o intervenție chirurgicală sau spitalizare, vor trebui să fie admiși în orice formație militară sau civilă aptă de a-I trata, chiar dacă repatrierea lor e posibilă într-un viitor apropiat. Înlesniri speciale se vor acorda pentru îngrijirea invalizilor, în special a orbilor, și pentru educarea lor, în așteptarea repatrierii lor.

Prizonierii de război vor fi tratați de preferință de un personal medical al Puterii de care depind și, dacă e posibil, de naționalitatea lor.

Prizonierii de război nu vor putea fi împiedicați de a se prezenta autorităților medicale pentru a fi examinați. Autoritățile deținătoare vor da, la cerere, oricărui prizonier tratat, un certificat oficial indicând natura rănilor sau a bolii lui, durata tratamentului și îngrijirile primite. O copie de pe acest certificat va fi trimisă Agenției centrale a prizonierilor de război.

Cheltuielile de tratament, inclusiv cele pentru orice aparat necesar menținerii prizonierilor de război în condiții bune de sănătate, mai ales protezele, dentare sau de alt fel, și ochelari vor fi suportate de Puterea deținătoare.

Articolul 31

Inspecțiile medicale ale prizonierilor de război vor fi făcute cel puțin o dată pe lună. Ele vor cuprinde controlul și înregistrarea greutății fiecărui prizonier. Ele vor avea drept obiect, în special, controlul stării generale a sănătății, nutriția, curățenia prizonierilor, precum și depistarea bolilor contagioase, mai ales a tuberculozei, paludismului și a bolilor venerice. În acest scop, vor fi folosite cele mai eficiente metode disponibile, de exemplu microradiografia periodică în serie, pentru depistarea tuberculozei, chiar de la începuturile ei.

Îngrijire
medicală

Inspecții
medicale

Articolul 32

Prizonierii de război care, fără să fi fost atașați serviciului sanitar al forțelor armate, sunt medici, dentiști, infirmieri sau infirmiere, vor putea fi solicitați de Puterea deținătoare să exercite funcțiile lor medicale în interesul prizonierilor de război, dar vor trebui totuși să fie tratați ca și personalul medical corespunzător ținut de Puterea deținătoare. Ei vor fi scutiți de orice altă muncă, care ar putea să le fie impusă în baza articolului 49.

Prizonieri
angajați în
activități
medicale

CAPITOLUL IV

PERSONAL MEDICAL ȘI RELIGIOS REȚINUT PENTRU ASISTENȚA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 33

Membrii personalului sanitar și religios, reținuți sub autoritatea Puterii deținătoare, în scopul asistenței prizonierilor de război nu vor fi considerați ca prizonieri de război. Totuși, ei vor beneficia cel puțin de toate avantajele și de protecția prezentei convenții, precum și de toate înlesnirile necesare pentru a le permite să aducă îngrijirile lor medicale și ajutoarele lor religioase prizonierilor de război.

Drepturi și
privilegii ale
personalului
reținut

Ei vor continua să exercite, în cadrul legilor și regulamentelor militare ale Puterii deținătoare, sub autoritatea serviciilor ei competente și în acord cu conștiința lor profesională, funcțiile lor medicale sau spirituale în folosul prizonierilor de război aparținând, de preferință, forțelor armate de care depind. În afară de aceasta, ei se vor bucura, pentru exercitarea misiunii lor medicale sau spirituale, de următoarele înlesniri:

- a) vor fi autorizați să viziteze periodic pe prizonierii de război ce se găsesc în detașamente de muncă sau în spitale situate în afara lagărului. Autoritatea deținătoare le va pune la dispoziție, în acest scop, mijloacele de transport necesare;
- b) în fiecare lagăr, medicul militar cel mai vechi în gradul cel mai mare va fi răspunzător față de autoritățile militare ale lagărului pentru tot ce privește activitatea personalului sanitar reținut. În acest scop, Părțile în conflict se vor înțelege, încă de la începutul ostilităților, asupra corespondenței dintre gradele personalului lor militar, inclusiv a celui al societăților arătate în articolul 26 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie. Pentru toate chestiunile privitoare la misiunea lor, acești medici, ca de altfel și duhovnicii, vor avea acces direct la autoritățile competente ale lagărului.

Acestea le vor acorda toate înlesnirile necesare pentru corespondența privitoare la aceste chestiuni;

c) cu toate că e supus disciplinei interioare a lagărului în care se află, personalul reținut nu va putea să fie constrâns la nici o muncă străină de misiunea sa medicală sau religioasă.

În cursul ostilităților, Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la un schimb eventual de personal reținut și vor stabili modalitățile corespunzătoare.

Nici una din dispozițiile care preced nu dispensează Puterea deținătoare de obligațiile ce îi revin în domeniul sanitar și în cel spiritual cu privire la prizonierii de război.

CAPITOLUL V

RELIGIE, ACTIVITĂȚI INTELLECTUALE ȘI FIZICE

Articolul 34

Se va lăsa prizonierilor de război libertatea deplină a practicării cultului lor, precum și libertatea de a asista la slujbele cultului lor, cu condiția să se conformeze măsurilor curente de disciplină prescrise de autoritatea militară.

Pentru slujbele religioase vor fi rezervate localuri potrivite.

Practicarea
cultului

Articolul 35

Duhovnicii care cad în mâinile Puterii inamice și care vor rămâne sau vor fi reținuți în vederea asistenței prizonierilor de război vor fi autorizați să le aducă ajutor misiunii lor și s-o îndeplinească liber printre coreligionarii lor, în acord cu conștiința lor religioasă. Ei vor fi repartizați în diferitele lagăre și detașamente de muncă în care se găsesc prizonieri de război aparținând aceleiași religii. Ei vor beneficia de înlesnirile necesare și, în special, de mijloacele de transport prevăzute de articolul 33, pentru a vizita prizonierii de război din afara lagărului lor. Ei vor fi liberi să corespundeze, sub rezerva cenzurii, în chestiuni privitoare la îndatoririle lor religioase, cu autoritățile eclesiastice ale țării de deținere și cu organizațiile religioase internaționale. Scrisorile și cărțile poștale, pe care le vor trimite în acest scop se vor adăuga la cota prevăzută în articolul 71.

Duhovnici
reținuți

Articolul 36

Prizonierii de război care sunt preoții unui cult, fără să fi fost duhovnici în propria lor armată vor primi autorizarea, oricare ar fi denumirea cultului lor, de a exercita în libertatea funcția printre coreligionarii lor. Vor fi tratați, în același scop, ca și duhovnicii reținuți de Puterea deținătoare. Ei nu vor fi constrânși la nici o altă muncă.

Prizonieri care sunt preoți ai unui cult

Articolul 37

Dacă prizonierii de război nu dispun de sprijinul unui duhovnic reținut sau al unui prizonier preot al cultului lor, un preot aparținând fie confesiunii lor, fie unei confesiuni similare sau, în lipsă, un laic calificat, dacă aceasta e posibil din punct de vedere confesional, va fi desemnat la cererea prizonierilor interesați ca să îndeplinească acest oficiu. Această desemnare, supusă aprobării Puterii deținătoare, va avea loc în acord cu comunitatea prizonierilor interesați și, acolo unde aceasta va fi necesar, cu aprobarea autorității religioase locale de aceeași confesiune. Persoana astfel desemnată va trebui să se conformeze tuturor regulamentelor stabilite de către Puterea deținătoare în interesul disciplinei și al securității militare.

Prizonieri care nu beneficiază de un preot al cultului lor

Articolul 38

Respectând în totul preferințele individuale ale fiecărui prizonier, Puterea deținătoare va încuraja activitățile intelectuale, educative, recreative și sportive ale prizonierilor de război; ea va lua măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea acestora, punând la dispoziția lor localuri corespunzătoare și echipamentul necesar.

Prizonierii de război vor trebui să aibă posibilitatea de a face exerciții fizice, inclusiv sporturi și jocuri, și de a beneficia de aer liber. Spații libere suficiente vor fi rezervate, în acest scop, în toate lagărele.

Activități recreative, intelectuale, sportive și jocuri

CAPITOLUL VI

DISCIPLINA

Articolul 39

Fiecare lagăr de prizonieri de război va fi pus sub autoritatea directă a unui ofițer responsabil aparținând forțelor armate regulate ale Puterii deținătoare. Acest ofițer va avea o copie a prezentei convenții, va

Administrare. Salut

veghea ca dispozițiile convenției să fie cunoscute de personalul aflat în subordinea sa și va fi răspunzător de aplicarea ei, sub controlul guvernului său.

Prizonierii de război, cu excepția ofițerilor, sunt obligați la salut și la semnele exterioare de respect, prevăzute de regulamentele în vigoare în propria lor armată, față de toți ofițerii Puterii deținătoare.

Ofițerii prizonieri de război nu vor fi obligați să salute decât pe ofițerii de grad superior ai acestei Puteri; totuși, ei sunt obligați la salutul comandantului lagărului, oricare ar fi gradul său.

Articolul 40

Portul semnelor gradului și naționalității, precum și al decorațiilor, va fi autorizat.

Semne și decorații

Articolul 41

În fiecare lagăr, textul prezentei convenții, al anexelor sale și conținutul tuturor acordurilor speciale prevăzute în articolul 6 vor fi afișate, în limba prizonierilor de război, în locuri unde ele vor putea să fie citite de toți prizonierii. Ele vor fi comunicate, la cerere, prizonierilor care s-ar găsi în imposibilitate de a lua cunoștință de textul afișat.

Regulamentele, ordinele, avertismentele și publicațiile de orice natură relative la conduita prizonierilor de război le vor fi comunicate într-o limbă pe care o înțeleg; ele vor fi afișate în condițiile arătate mai sus și vor fi transmise copii reprezentantului prizonierilor. Toate ordinele și dispozițiile adresate individual prizonierilor vor fi, de asemenea, date într-o limbă pe care o înțeleg.

Afișarea convențiilor și a regulilor și ordinelor referitoare la prizonieri

Articolul 42

Folosirea armelor contra prizonierilor de război, în special acelor care evadează sau încearcă să evadeze, va constitui un mijloc extrem, care va fi întotdeauna precedat de somații cerute de împrejurări.

Folosirea armelor

CAPITOLUL VII

GRADELE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 43

Din momentul începerii ostilităților, Părțile în conflict își vor comunica reciproc titlurile și gradele tuturor persoanelor menționate în articolul 4 al prezentei convenții, spre a asigura egalitatea de tratament

Notificarea gradelor

între prizonierii de grad echivalent; dacă posterior s-au creat titluri și grade, ele vor forma obiectul unei comunicări similare.

Puterea deținătoare va recunoaște înaintările în grad ale prizonierilor de război și care îi vor fi în mod regulat notificate de Puterea de care ei depind.

Articolul 44

Ofițerii și prizonierii de război asimilați lor vor fi tratați cu considerația datorată gradului și vârstei lor.

În scopul de a asigura serviciul lagărelor de ofițeri, soldații prizonieri de război ai aceluiași forțe armate și, pe cât e posibil, vorbind aceeași limbă, vor fi detașați acolo, în număr suficient, ținând seama de gradele ofițerilor și ale celor asimilați lor; ei nu vor putea fi constrânși la nici o altă muncă.

Gestiunea hranei de către înșiși ofițerii va fi favorizată în orice mod.

Tratamentul
ofițerilor

Articolul 45

Prizonierii de război alții decât ofițeri și asimilați vor fi tratați cu atenția datorată gradului și vârstei lor.

Gestiunea hranei de către înșiși prizonierii va fi favorizată în orice mod.

Tratamentul
altor
prizonieri

CAPITOLUL VIII

TRANSFERAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI DUPĂ SOSIREA LOR ÎNTR-UN LAGĂR

Articolul 46

Puterea deținătoare, hotărând transferarea prizonierilor de război, va trebui să țină seama de interesele prizonierilor înșiși, mai ales pentru a nu mări dificultățile repatrierii lor.

Transferarea prizonierilor de război se va efectua totdeauna cu omenie și în condiții care nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât acelea de care beneficiază trupele Puterii deținătoare climatice cu care sunt obișnuiți prizonierii de război, și condițiile de război nu vor fi, în nici un caz, vătămătoare sănătății lor.

Puterea deținătoare va procura prizonierilor de război, în timpul transferării, apă potabilă și hrană suficientă pentru a-i menține sănătoși,

Condiții

precum și îmbrăcămintea, cazarea și îngrijirile medicale necesare. Ea va lua toate precauțiile necesare, mai ales în caz de călătorie pe mare sau pe cale aeriană, pentru a asigura securitatea lor în timpul transferării și va alcătui, înaintea plecării lor, lista completă a prizonierilor transferați.

Articolul 47

Prizonierii de război bolnavi sau răniți nu vor fi transferați, dacă vindecarea lor ar putea să fie compromisă prin călătorie, afară de cazul când securitatea lor ar cere-o în mod imperios.

Dacă frontul se apropie de un lagăr, prizonierii de război din acest lagăr nu vor fi transferați decât dacă transferul lor poate să se efectueze în condiții satisfăcătoare de securitate sau dacă ar risca mai mult rămânând pe loc, decât să fie transferați.

Împrejurări ce
exclud
transferul

Articolul 48

În caz de transferare, prizonierii de război vor fi înștiințați în mod oficial de plecarea lor și de noua lor adresă poștală; această înștiințare va fi făcută din timp, pentru ca să-și poată face bagajele și să-și înștiințeze familiile.

Ei vor fi autorizați să ia cu ei efectele lor personale, corespondența și coletele sosite pe adresa lor; greutatea acestor efecte va putea să fie limitată, dacă împrejurările transferării o cer, la ceea ce un prizonier poate să ducă în mod normal dar care, în nici un caz, nu va depăși 25 kg.

Corespondența și coletele adresate la vechiul lagăr le vor fi transmise fără întârziere. Comandantul lagărului va lua, în înțelegere cu reprezentantul prizonierilor, măsurile necesare pentru a asigura transportul bunurilor colective ale prizonierilor de război și al bagajelor pe care prizonierii nu le-ar putea lua cu ei, în urma restricțiilor impuse în baza celui de-al doilea alineat al prezentului articol.

Cheltuielile cauzate de transferări vor fi suportate de Puterea deținătoare.

Procedura de
transfer

SECȚIUNEA III. MUNCA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 49

Puterea deținătoare va putea să folosească prizonierii de război valizi ca muncitori, ținând seama de vârsta, sexul, gradul ca și de aptitudinile lor fizice și având în vedere, mai ales, menținerea lor într-o stare bună de sănătate fizică și morală.

Observații
generale

Subofițerii prizonieri de război nu vor putea fi supuși decât la munci de supraveghere. Acei care nu ar fi supuși la aceste munci vor putea cere o altă muncă care le convine și care va fi procurată în limita posibilului.

Dacă ofițerii sau cei asimilați lor cer o muncă care le convine, aceasta le va fi procurată în măsura posibilului. Ei nu vor putea fi, în nici un caz, constrânși la muncă.

Articolul 50

În afară de muncile în legătură cu administrația, amenajarea sau întreținerea lagărului lor, prizonierii de război nu vor putea fi supuși decât la munci aparținând categoriilor enumerate mai jos:

- a) agricultură;
- b) industrii legate de producerea sau extracția materiilor prime și industrii prelucrătoare, cu excepția industriilor metalurgice, mecanice și chimice; lucrări publice și lucrări de construcție cu caracter militar sau cu destinație militară;
- c) transporturi și administrație, care nu au caracter sau destinație militară;
- d) activități comerciale sau artistice;
- e) servicii casnice;
- f) servicii publice, care nu au caracter sau destinație militară.

În caz de violare a prevederilor de mai sus, prizonierii de război vor fi autorizați să-și exercite dreptul lor de plângere, în conformitate cu articolul 78.

Munci
autorizate

Articolul 51

Prizonierii de război trebuie să beneficieze de condiții de muncă convenabile, în special în ceea ce privește cazarea, hrana, îmbrăcămintea și echipamentul; aceste condiții nu vor trebui să fie inferioare acelor care sunt rezervate cetățenilor Puterii deținătoare folosiți la munci similare; se va ține, de asemenea, seama de condițiile climatice.

Puterea deținătoare care folosește munca prizonierilor de război va asigura, în regiunile în care muncesc acești prizonieri, aplicarea legilor naționale în ceea ce privește protecția muncii și, în special, a regulamentelor privind securitatea muncitorilor.

Prizonierii de război vor trebui să fie pregătiți și prevăzuți cu mijloace de protecție potrivite muncii pe care trebuie să o îndeplinească și similare cu cele prevăzute pentru cetățenii Puterii deținătoare. Sub rezerva dispozițiilor articolului 52, prizonierii vor putea să fie supuși riscurilor normale la care sunt supuși muncitorii civili.

Condițiile de lucru nu vor putea, în nici un caz, să fie îngreunate prin măsuri disciplinare.

Condiții de
muncă

Articolul 52

Nici un prizonier de război nu va putea fi folosit la munci cu caracter nesănătos sau periculos, decât dacă a acceptat în mod voluntar.

Nici un prizonier de război nu va fi afectat unei munci care poate fi considerată ca umilitoare pentru un membru al forțelor armate ale Puterii deținătoare.

Îndepărtarea minelor sau altor arme asemănătoare va fi considerată ca o muncă periculoasă.

Munci
periculoase
sau umilitoare

Articolul 53

Durata muncii zilnice a prizonierilor de război, inclusiv durata drumului dus și întors nu va fi excesivă și nu va trebui, în nici un caz, să depășească aceea care este admisă pentru muncitorii civili din regiune, cetățeni ai Puterii deținătoare, folosiți la aceeași muncă.

Se va acorda prizonierilor de război, în mod obligatoriu, la mijlocul muncii zilnice, un repaus de cel puțin o oră; acest repaus va fi la fel cu cel prevăzut pentru muncitorii Puterii deținătoare, dacă acesta din urmă este de o durată mai lungă. De asemenea, li se va acorda un repaus de 24 ore consecutive în fiecare săptămână, de preferință duminica sau în ziua de repaus din țara lor de origine. În plus, orice prizonier care a muncit un an va beneficia de un repaus de opt zile consecutive, în timpul căruia îi va fi plătită indemnizația sa de muncă.

Dacă se vor folosi metode de lucru, cum ar fi lucrul cu bucata, ele nu vor putea să facă excesivă durata muncii.

Durata muncii

Articolul 54

Indemnizația de muncă datorată prizonierilor de război va fi fixată conform stipulațiilor articolului 62 al prezentei convenții.

Prizonierii de război care sunt victimele accidentelor de muncă sau care contractează o boală în cursul sau din cauza muncii lor vor primi toate îngrijirile cerute de starea lor. În afară de aceasta, Puterea deținătoare le va elibera un certificat medical care să le permită valorificarea drepturilor lor față de Puterea de care depind, și va trimite un duplicat Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută la articolul 123.

Indemnizația
de muncă.
Accidente sau
boli cauzate
de muncă

Articolul 55

Capacitatea de muncă a prizonierilor de război va fi controlată, în mod periodic, prin examene medicale, cel puțin o dată pe lună. La aceste examinări va trebui să se țină, în special, seama de caracterul muncilor la care prizonierii de război sunt supuși.

Dacă un prizonier de război se socotește incapabil de a munci, va fi autorizat să se prezinte în fața autorităților medicale ale lagărului său;

Control
medical

medicii vor putea recomanda ca prizonierii care, după părerea lor, sunt inapți pentru muncă, să fie scutiți.

Articolul 56

Regimul detașamentelor de muncă va fi asemănător celui al lagărelor de prizonieri de război.

Orice detașament de muncă va rămâne sub controlul unui lagăr de prizonieri de război și va depinde de el, din punct de vedere administrativ. Autoritățile militare și comandantul acestui lagăr vor fi răspunzători, sub controlul guvernului lor, de respectarea, în detașamentul de muncă, a dispozițiilor prezentei convenții.

Comandantul lagărului va ține la zi o listă a detașamentului de muncă depinzând de lagărul său și o va comunica delegaților Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai altor organisme de ajutorare a prizonierilor de război, care ar vizita lagărul.

Detașamente
de muncă

Articolul 57

Retribuția prizonierilor de război care lucrează la particulari, chiar dacă acești le asigură paza și protecția pe propria lor răspundere, va fi cel puțin egală cu aceea prevăzută prin prezenta convenție; Puterea deținătoare, autoritățile militare și comandantul lagărului căruia aparțin acești prizonieri își vor asuma întreaga răspundere pentru întreținerea, îngrijirea, tratamentul și plata indemnizației de muncă a acestor prizonieri de război.

Acești prizonieri de război vor avea dreptul să rămână în contact cu reprezentanții prizonierilor din lagărele de care depind.

Prizonieri care
muncesc
pentru
persoane
particulare

SECȚIUNEA IV. RESURSELE BĂNEȘTI ALE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 58

Din momentul începerii ostilităților și în așteptarea stabilirii unui acord asupra acestui subiect cu Puterea protectoare, Puterea deținătoare va putea fixa suma maximă, în numerar sau într-o altă formă, pe care prizonierii de război ar putea s-o poarte asupra lor. Orice surplus aflat în mod legitim în posesia lor, retras sau reținut, ca și orice depunere de bani efectuată de ei, va fi trecut în contul lor și nu va putea fi convertit într-o altă monedă fără asentimentul lor.

Dacă prizonierii de război vor fi autorizați să facă cumpărături sau să facă servicii, contra plată în numerar, în afara lagărului, aceste plăți vor fi efectuate de prizonierii înșiși sau prin administrația lagărului, care va trece aceste plăți în debitul prizonierilor interesați. Puterea deținătoare va stabili dispozițiile necesare în această privință.

Bani peșin

Articolul 59

Sumele în moneda Puterii deținătoare, luate de la prizonierii de război conform articolului 18, în momentul în care sunt făcuți prizonieri, vor fi trecute în creditul contului fiecăruia dintre ei, în conformitate cu dispozițiile articolului 64 din prezenta secțiune.

Vor fi, de asemenea, trecute în creditul acestui cont sumele în moneda Puterii deținătoare, care provin din convertirea sumelor în alte monede, retrase prizonierilor de război în același moment.

Sume în
numerar luate
de la
prizonieri

Articolul 60

Puterea deținătoare va vărsa tuturor prizonierilor de război un avans din solda lunară, al cărui cuantum va fi fixat prin convertirea în moneda acelei puteri a următoarelor sume:

Avans din
soldă

- Categoria I - prizonieri de grad inferior aceluia de sergent; opt franci elvețieni;
- Categoria II – sergenți și subofițeri sau prizonieri cu grade echivalente; doisprezece franci elvețieni;
- Categoria III – ofițeri până la gradul de căpitan sau prizonieri cu grade echivalente; cincizeci de franci elvețieni;
- Categoria IV – căpitani sau maiori, locotenenți-colonei, colonei sau prizonieri cu grad echivalent; șaizeci de franci elvețieni;
- Categoria V – ofițeri generali sau prizonieri cu grad echivalent; șaptezecișicinci de franci elvețieni.

Totuși, Părțile interesate în conflict vor putea modifica, prin acorduri speciale, cuantumul avansurilor de soldă datorate prizonierilor de război de diferite categorii, enumerate mai sus.

În afară de aceasta, dacă sumele prevăzute în primul alineat de mai sus ar fi prea mari în comparație cu solda plătită membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare sau dacă, din orice alt motiv, ar cauza neplăceri serioase acestei Puteri, aceasta, în așteptarea încheierii unui acord special cu Puterea de care depind prizonierii de război, în vederea modificării acestor sume:

- a) va continua să crediteze conturile prizonierilor de război cu sumele indicate în primul alineat;
- b) va putea, în mod temporar, să limiteze, la sume care sunt rezonabile, cuantumul prelevat asupra avansurilor de soldă, pe care-l pune la dispoziția prizonierilor de război pentru folosința lor; totuși, pentru prizonierii din categoria I, aceste sume nu vor fi niciodată inferioare celor pe care Puterea deținătoare le varsă membrilor forțelor lor armate.

Motivele unei asemenea limitări vor fi comunicate fără întârziere Puterii protectoare.

Articolul 61

Puterea deținătoare va accepta sumele de bani sub forma unui supliment de soldă pe care le va trimite Puterea de care depind prizonierii de război, cu condiția ca cuantumul să fie același pentru fiecare prizonier din aceeași categorie, să fie vărsate tuturor prizonierilor din aceeași categorie care depind de această Putere și să fie trecute, imediat ce va fi posibil, în creditul conturilor individuale ale prizonierilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 64. Aceste suplimente de soldă nu scutesc Puterea deținătoare de nici una din obligațiile care-I revin, în baza prezentei convenții.

Plată
suplimentară

Articolul 62

Prizonierii de război vor primi, direct de la autoritățile deținătoare, o indemnizație de muncă echitabilă, al cărei cuantum va fi fixat de aceste autorități, care nu va fi însă niciodată inferior unui sfert de franc elvețian pentru întreaga zi de lucru. Puterea deținătoare va aduce la cunoștința prizonierilor, precum și a Puterii de care depind, prin intermediul Puterii protectoare, cuantumul indemnizațiilor de muncă zilnice pe care le-a fixat.

Indemnizație
de muncă

O indemnizație de muncă va fi, de asemenea, vărsată de către autoritățile deținătoare prizonierilor de război afectați în mod permanent unor funcții sau la o muncă meșteșugărească, în legătură cu administrația, cu amenajarea interioară sau întreținerea lagărelor, precum și prizonierilor solicitați să exercite funcțiile spirituale sau medicale în folosul camarazilor lor.

Indemnizația de muncă a reprezentantului prizonierilor, a ajutoarelor sale și, eventual, a consilierilor săi, va fi prelevată dintr-un fond alimentat de beneficiile cantinei; cuantumul va fi fixat de reprezentantul prizonierilor și aprobat de comandantul lagărului. Dacă acest fond nu există, autoritățile deținătoare vor vărsa acestor prizonieri o indemnizație de muncă echitabilă.

Articolul 63

Prizonierii de război vor fi autorizați să primească remiterile de bani care le vor fi adresate individual sau colectiv.

Fiecare prizonier de război va dispune de soldul creditor al contului său, așa cum se prevede în articolul următor, în limitele fixate de Puterea deținătoare, care va efectua plățile cerute. Sub rezerva restricțiilor financiare sau monetare pe care ea le va considera esențiale, prizonierii de război vor fi autorizați să facă plăți în străinătate. În acest caz, Puterea deținătoare va da prioritate, în special, plăților pe care prizonierii le vor adresa persoanelor care sunt în sarcina lor.

Transfer de
fonduri

În orice situație, prizonierii de război vor putea, dacă Puterea de care depind consimte la aceasta, să facă plăți în propria lor țară, după procedura următoare: Puterea deținătoare va trimite acelei Puteri, prin intermediul Puterii protectoare, un aviz care va cuprinde toate indicațiile necesare cu privire la prizonierii de război, beneficiarii plății, precum și la suma de plată, exprimată în moneda Puterii deținătoare; acest aviz va fi semnat de prizonierul interesat și contrasemnat de comandantul lagărului. Puterea deținătoare va debita contul prizonierului cu această sumă; sumele astfel debitate vor fi trecute în creditul Puterii de care depind prizonierii.

Pentru aplicarea prescripțiilor care preced, Puterea deținătoare va putea consulta regulamentul tip, figurând în anexa V a prezentei convenții.

Articolul 64

Puterea deținătoare va ține, pentru fiecare prizonier de război, un cont care va cuprinde cel puțin indicațiile următoare:

1. sumele datorate prizonierului sau primite de el cu titlu de avans de soldă, indemnizație de muncă sau cu orice alt titlu; sumele, în moneda Puterii deținătoare, luate prizonierului; sumele luate prizonierului și convertite, la cererea sa, în moneda acelei Puteri;
2. sumele remise prizonierului, în numerar sau într-o formă analogă; plățile făcute în numerar și la cererea sa; sumele transferate, așa cum se arată în cel de-al doilea alineat al articolului precedent.

Conturile
prizonierilor

Articolul 65

Orice înregistrare, făcută în contul unui prizonier de război, va fi contrasemnată sau parafată de el sau de reprezentantul prizonierilor care acționează în numele său.

Prizonierilor de război li se vor acorda oricând înlesniri potrivite pentru consultarea și obținerea unor copii după contul lor; de asemenea, contul va putea să fie verificat de reprezentanții Puterii protectoare, în timpul vizitării lagărului.

Dacă se transferă prizonieri de război de la un lagăr la altul, contul lor personal îi va urma. În caz de transfer de la o Putere deținătoare la alta, sumele ce le aparțin, care nu sunt în moneda Puterii deținătoare, îi vor urma; le va fi eliberat un certificat pentru toate celelalte sume care ar rămâne în creditul contului lor.

Părțile în conflict interesate vor putea să se înțeleagă spre a-și comunica, prin intermediul Puterii protectoare și la anumite intervale, extrasele de cont ale prizonierilor de război.

Administrarea
conturilor
prizonierilor

Articolul 66

La terminarea captivității prizonierului de război, prin liberare sau repatriere, Puterea deținătoare îi va elibera o declarație semnată de un ofițer competent, confirmând soldul creditor care i se datorează. Pe de altă parte, Puterea deținătoare va trimite Puterii de care depinde prizonierii de război, prin intermediul Puterii protectoare, liste în care se dau toate indicațiile asupra prizonierilor a căror captivitate s-a terminat prin repatriere, eliberare, evadare, deces sau în orice alt mod și în care se atestă mai ales soldurile creditoare ale conturilor lor. Fiecare foaie din aceste liste va fi autenticată de un reprezentant autorizat al Puterii deținătoare.

Puterile interesate vor putea, prin acord special, să modifice toate sau parte din dispozițiile prevăzute mai sus.

Puterea de care depinde prizonierul de război va fi răspunzătoare de reglarea cu el a soldului creditor, cu care-s va fi rămas datorare Puterea deținătoare, la sfârșitul captivității sale.

Lichidarea
conturilor

Articolul 67

Avansurile de soldă vărsate prizonierilor de război, în conformitate cu articolul 60, vor fi considerate ca făcute în numele Puterii de care aceștia depind; aceste avansuri de soldă, ca și toată plățile făcute de această Putere în baza articolului 63, alineatul al treilea și a articolului 68, vor face obiectul unor aranjamente între Puterile interesate, la sfârșitul ostilităților.

Aranjamente
între Părțile în
conflict

Articolul 68

Orice cerere de despăgubire făcută de un prizonier de război din cauza unui accident sau al unei alte invalidități datorate muncii va fi comunicată Puterii de care depinde, prin intermediul Puterii protectoare. În conformitate cu dispozițiile articolului 54, Puterea deținătoare va da, în toate cazurile, prizonierului de război, o declarație în care se arată caracterul rănirii sau al invalidității, împrejurările în care s-a produs și informațiile relative la îngrijirile medicale sau de spital care i-au fost date. Această declarație va fi semnată de un ofițer responsabil al Puterii deținătoare, iar informațiile de ordin medical vor fi certificate de un medic al serviciului sanitar.

Puterea deținătoare va comunica, de asemenea, Puterii de care depinde prizonierii de război orice cerere de indemnizare făcută de un prizonier cu privire la efectele sale personale, la sumele sau obiectele de valoare care i-au fost luate în baza articolului 18 și care nu i-au fost restituite cu ocazia repatrierii, precum și orice cerere de indemnizare referitoare la o pierdere pe care prizonierul o atribuie unei greșeli a Puterii deținătoare sau a unui agent al ei. În schimb, Puterea deținătoare va înlocui, pe cheltuiala sa, efectele personale de care prizonierul ar avea nevoie în

Cereri de
despăgubire

timpul captivității. În toate cazurile, Puterea deținătoare va da prizonierului o declarație semnată de un ofier responsabil, cuprinzând toate informațiile necesare asupra motivelor pentru care aceste efecte, sume sau obiecte de valoare nu I-au fost restituite. O copie după această declarație va fi adresată Puterii de care depinde prizonierul, prin intermediul Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută la articolul 123.

SECȚIUNEA V. RELAȚIILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU EXTERIORUL

Articolul 69

Din momentul în care va avea sub puterea sa prizonieri de război, Puterea deținătoare va aduce la cunoștința lor și a Puterii de care ei depind, prin intermediul Puterii protectoare, măsurile prevăzute pentru executarea dispozițiilor prezentei secțiuni; ea va notifica, de asemenea, orice modificare adusă acestei măsuri.

Notificarea
măsurilor
luate

Articolul 70

De îndată ce a fost făcut prizonier sau, cel mai târziu, la o săptămână după sosirea sa în lagăr, chiar dacă e vorba de un lagăr de tranzit și chiar în caz de boală sau transferare într-un lazaret sau într-un alt lagăr, fiecare prizonier de război va putea să adreseze direct familiei sale, pe de o parte, și Asociației centrale a prizonierilor de război prevăzute la articolul 123, pe de altă parte, o carte poștală confecționată, pe cât posibil, după modelul anexat la prezenta convenție, informându-i despre captivitatea sa, de adresa și de starea sănătății sale. Aceste cărți poștale vor fi transmise cât mai repede cu putință și nu vor putea fi întârziate, sub nici o formă.

Carte poștală
în caz de
capturare

Articolul 71

Prizonierii de război vor fi autorizați să trimită și să primească scrisori și cărți poștale. Dacă Puterea deținătoare socotește necesar să limiteze această corespondență, ea va trebui să autorizeze trimiterea a cel puțin două scrisori și patru cărți poștale pe lună, confecționate, pe cât posibil, după modelele anexate la prezenta convenției (și aceasta fără a socoti cărțile poștale prevăzute la articolul 70). Alte îngrădiri nu vor putea fi impuse decât dacă Puterea protectoare are toate motivele să le considere în interesul prizonierilor înșiși, ținând seama de dificultățile pe care Puterea deținătoare le întâmpină în recrutarea unui număr suficient de traducători calificați pentru a face cenzura necesară. Dacă corespondența adresată prizonierilor trebuie restrânsă, această hotărâre nu va putea fi luată decât de Puterea de care depind, eventual la cererea

Corespon-
dență

Puterii deținătoare. Aceste scrisori și cărți poștale vor trebui să fie expediate prin mijloacele cele mai rapide de care dispune Puterea deținătoare; ele nu vor putea fi întârziate, nici reținute, din motive disciplinare.

Prizonierii de război rămași multă vreme fără vești de la familia lor sau care se găsesc în imposibilitate de a primi sau de a da vești pe calea obișnuită, precum și acei care sunt despărțiți de ai loc prin distanțe considerabile, vor fi autorizați să expedieze telegrame ale căror taxe vor fi trecute în debitul contului cu Puterea deținătoare sau plătite cu banii de care dispun. Prizonierii vor beneficia de o asemenea măsură și în caz de urgență.

De regulă, corespondența prizonierilor va fi scrisă în limba lor maternă. Părțile în conflict vor putea să autorizeze corespondența în alte limbi.

Sacii conținând corespondența prizonierilor vor fi sigilați cu grijă, etichetați în așa fel încât să indice, în mod clar, conținutul lor și să fie adresați birourilor poștei de destinație.

Articolul 72

Prizonierii de război vor fi autorizați să primească, prin poștă sau pe orice altă cale, pachete individuale sau colective conținând mai ales alimente, îmbrăcăminte, medicamente și articole cu caracter religios, instructiv sau recreativ de care au nevoie, inclusiv cărți, obiecte de cult, material științific, teme de examen, instrumente muzicale, accesorii de sport și material care permite prizonierilor să-și continue studiile sau să exercite o activitate artistică.

Aceste colete nu vor putea scuti, sub nici o formă, Puterea deținătoare de obligațiile care-i revin, în virtutea prezentei convenții.

Singurele restricții care ar putea fi făcute acestor expedieri vor fi acelea propuse de Puterea protectoare, în interesul prizonierilor de război înșiși sau de către Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau de orice alt organism care vine în ajutorul prizonierilor de război și numai în ceea ce privește propriile lor expedieri, din motive de aglomerare excepțională a mijloacelor de transport și de comunicații.

Modalitățile referitoare la expedierea trimiterilor individuale sau colective vor face, dacă e cazul, obiectul unor acorduri speciale între Puterile interesate care, în nici un caz, nu vor putea să întârzie distribuirea trimiterilor de ajutoare prizonierilor de război. Trimiterile de alimente sau îmbrăcăminte nu vor conține cărți; ajutoarele medicale vor fi, în general, trimise în colete colective.

Expedieri de
ajutoare.

I. Principii
generale

Articolul 73

Dacă nu există acorduri speciale între Puterile interesate asupra modalităților relative la primirea și la distribuirea coletelor colective, se va aplica regulamentul privitor la ajutoarele colective, anexat la prezenta convenție.

Acordurile speciale, prevăzute mai sus, nu vor putea, în nici un caz, să restrângă dreptul reprezentantului prizonierilor de a lua în primire coletele de ajutoare colective destinate prizonierilor de război, de a proceda la distribuirea lor și de a dispune de ele în interesul prizonierilor.

Aceste acorduri nu vor putea nici să restrângă dreptul pe care-l vor avea reprezentanții Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui alt organism ce vine în ajutorul prizonierilor care ar fi însărcinat să transmită aceste colete colective, să controleze distribuirea către destinatarii lor.

II. Colete
colective

Articolul 74

Orice trimiteri de ajutoare desstinate prizonierilor de război vor fi scutite de toate taxele de import, de vamă și altele.

Corespondența, trimiterile de ajutoare și expedierile autorizate de bani adresate prizonierilor de război sau expediate de ei prin poștă, fie direct, fie prin intermediul birourilor de informații prevăzute la articolul 122 și prin Agenția centrală a prizonierilor de război, prevăzută la articolul 123, vor fi scutite de toate taxele poștale, atât în țările de origine și de destinație, cât și în țările intermediare.

Cheltuielile de transport ale trimiterilor de ajutoare destinate prizonierilor de război care, din cauza greutății lor sau din orice alt motiv, nu pot fi transmise prin poștă, vor fi suportate de Puterile deținătoare, în toate teritoriile aflate sub controlul ei. Celelalte Puteri care sunt părți la convenție vor suporta spezele de transport pe teritoriile respective.

Dacă nu există acorduri speciale între Puterile interesate, cheltuielile rezultate din transportul acestor trimiteri, care nu ar fi acoperite prin scutirile prevăzute mai sus, vor fi suportate de expeditor.

Înaltele Părți Contractante se vor strădui să reducă, în măsura în care va fi posibil, taxele telegrafice pentru toate telegramele expediate de prizonierii de război sau pentru cele care le sunt adresate.

Scutire de
taxe poștale și
de transport

Articolul 75

În cazul în care operațiunile militare ar împiedica Puterile interesate să îndeplinească obligația ce le revine de a asigura transportul trimiterilor prevăzute de articolele 70, 71, 72 și 77, Puterile protectoare interesate, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism aprobat de Părțile în conflict vor putea asigura transportul acestor trimiteri prin

Mijloace
speciale de
transport

mijloace adecvate (vagoane, camioane, nave sau avioane etc.). În acest scop, Înaltele Părți Contractante se vor strădui să le procure aceste mijloace de transport și să autorizeze circulația lor, mai ales acordându-le libera trecere necesară.

Aceste mijloace de transport vor putea fi, de asemenea, utilizate pentru îndrumarea:

- a) corespondenței, listelor și rapoartelor schimbate între Agenția centrală de informații prevăzute la articolul 123 și birourile naționale prevăzute la articolul 122;
- b) corespondenței și rapoartelor privitoare la prizonierii de război pe care Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism care vine în ajutorul prizonierilor o poartă, fie cu proprii lor delegați, fie cu Părțile în conflict.

Dispozițiile de față nu restrâng cu nimic dreptul oricărei Părți în conflict de a organiza, dacă preferă, alte transporturi și de a elibera permise de liberă trecere în condițiile care ar putea fi convenite.

Dacă nu există acorduri speciale, cheltuielile ocazionate prin folosirea acestor mijloace de transport vor fi suportate proporțional de Părțile în conflict ai căror cetățeni beneficiază de aceste servicii.

Articolul 76

Cenzura corespondenței adresate prizonierilor de război sau expediate de ei va trebui să fie făcută în timpul cel mai scurt posibil. Ea nu va putea să fie efectuată decât de către statele expeditoare și destinate și o singură dată de fiecare dintre ele.

Controlul coletelor destinate prizonierilor de război va trebui să se efectueze în astfel de condiții încât să nu compromită conservarea alimentelor pe care le conțin și aceasta se face, dacă nu e vorba de un înscris sau un imprimat, în prezența destinatarului sau a unui alt prizonier împuternicit, în mod valabil, de el. Predarea coletelor individuale sau colective prizonierilor nu va putea fi întârziată sub pretextul dificultăților de cenzură.

Orice interdicție de corespondență hotărâtă de Părțile în conflict, pentru motive militare sau politice, nu va putea fi decât temporară și de o durată cât mai scurtă cu putință.

Cenzură și
examinare

Articolul 77

Puterile deținătoare vor asigura toate înlesnirile pentru transmiterea, prin intermediul Puterii protectoare sau al Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută în articolul 123, a actelor, pieselor și documentelor destinate prizonierilor de război sau care emană de la ei, în special procurile și testamentele.

Pregătire,
executare și
transmitere de
documente
legale

În toate cazurile, Puterile deținătoare vor ușura prizonierilor de război întocmirea acestor documente; ele îi vor autoriza, în special, să consulte un jurist și vor lua măsurile necesare pentru atestarea autenticității semnăturii lor.

SECȚIUNEA VI. RAPORTURILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU AUTORITĂȚILE

CAPITOLUL I

PLÂNGERILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU PRIVIRE LA REGIMUL CAPTIVITĂȚII

Articolul 78

Prizonierii de război vor avea dreptul să prezinte autorităților militare sub puterea cărora se găsesc, reclamații privitoare la regimul captivității la care sunt supuși.

Vor avea, de asemenea, dreptul fără restricție, să se adreseze, fie prin intermediul reprezentantului prizonierilor, fie direct, dacă ei consideră necesar, reprezentanților Puterii protectoare, pentru a le atrage atenția asupra punctelor asupra cărora ar avea plângeri de formulat, cu privire la regimul captivității.

Aceste reclamații și plângeri nu vor fi limitate, nici considerate ca făcând parte din cota de corespondență menționată în articolul 71. Ele vor trebui transmise de urgență. Ele nu vor putea da naștere la nici o pedeapsă, chiar dacă sunt recunoscute ca neîntemeiate.

Reprezentanții prizonierilor vor putea transmite reprezentanților Puterilor protectoare rapoarte periodice asupra situației în lagăre și asupra nevoilor prizonierilor de război.

Reclamații și
plângeri

CAPITOLUL II

REPREZENTANȚII PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 79

Oriunde se află prizonieri de război, cu excepția acelorora în care se găsesc ofițeri, prizonierii vor alege, în mod liber și prin vot secret, la fiecare șase luni, și la fel în caz de loc vacant, pe reprezentanții prizonierilor care să îi reprezinte pe lângă autoritățile militare, Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie și orice alt organism care le-ar veni în ajutor. Acești responsabili vor fi reeligibili.

Alegeri

În lagărele de ofițeri și de cei asimilaților sau în lagărele mixte, ofițerul prizonier de război cel mai vechi în graudl cel mai înalt va fi recunoscut ca reprezentant al prizonierilor. În lagărele de ofițeri, el va fi asistat de unul sau mai mulți consilieri aleși de ofițeri; în lagărele mixte, asistenții săi vor fi aleși dintre prizonierii de război care nu sunt ofițeri și vor aleși de ei.

În lagărele de muncă pentru prizonierii de război, ofițerii prizonieri de război de aceeași naționalitate vor fi puși să îndeplinească funcțiile administrative ale lagărului ce cad în sarcina prizonierilor de război. În afară de aceasta, acești ofițeri vor putea fi aleși în posturi de reprezentanți ai prizonierilor, în conformitate cu dispozițiile primului alineat al acestui articol. În acest caz, asistenții reprezentantului prizonierilor vor fi aleși dintre prizonierii de război, care nu sunt ofițeri.

Orice reprezentant al prizonierilor ales va trebui să fie aprobat de Puterea deținătoare, înainte de a intra în funcție. Dacă Puterea deținătoare refuză de a aproba un prizonier de război ales de camarazii săi de captivitate, ea va trebui să informeze Puterea deținătoare asupra motivelor refuzului său.

În toate cazurile, reprezentantul prizonierilor va fi de aceeași naționalitate, limbă și obiceiuri cu prizonierii de război pe care îi reprezintă. Astfel, prizonierii de război repartizați în diferitele secțiuni ale unui lagăr după naționalitatea, limba sau obiceiurile lor vor avea, pentru fiecare secțiune, propriul lor reprezentant, în conformitate cu dispozițiile alineatelor precedente.

Articolul 80

Reprezentanții prizonierilor vor trebui să contribuie la bunăstarea fizică, morală și intelectuală a prizonierilor de război.

Sarcini

În special, dacă prizonierii ar hotărî organizarea unui sistem de asistență mutuală între ei, această organizație ar fi de competența reprezentanților prizonierilor, independent de sarcinile speciale care le-ar fi încredințate prin alte dispoziții ale prezentei convenții.

Reprezentanții prizonierilor nu vor răspunde, prin simplul fapt că dețin asemenea funcții, de infracțiunile comise de prizonierii de război.

Articolul 81

Reprezentanții prizonierilor nu vor fi constrânși la nici o altă muncă, dacă aceasta ar contribui la îngreunarea îndeplinirii funcției lor.

Prerogative

Reprezentanții prizonierilor vor putea desemna, printre prizonieri, pe asistenții care le sunt necesari. Toate înlesnirile materiale le vor fi acordate și, mai ales, o anumită libertate de mișcare necesară îndeplinirii sarcinilor lor (vizite la detașamentele de muncă, primirea trimiterilor de ajutoare etc.).

Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să viziteze localurile în care sunt internați prizonierii de război și aceștia vor avea dreptul să consulte nestingherit pe reprezentantul lor.

De asemenea, vor fi acordate toate înlesnirile reprezentanților prizonierilor pentru corespondența lor poștală și telegrafică cu autoritățile deținătoare, cu Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie și delegații lor, cu comisiile medicale mixte, precum și cu organismele care vor veni în ajutorul prizonierilor de război. Reprezentanții prizonierilor ai detașamentelor de lucru se vor bucura de aceleași înlesniri pentru corespondența lor cu reprezentantul prizonierilor ai lagărului principal. Aceste corespondențe nu vor fi îngădite și nici considerate ca făcând parte din cota menționată în articolul 71.

Nici un reprezentant al prizonierilor nu va putea fi transferat, fără să i se lase timpul necesar pentru a pune pe succesorul său la curent cu afacerile în curs.

În caz de destituire, motivele acestei hotărâri vor fi comunicate Puterii protectoare.

CAPITOLUL III

SANCTIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE

I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 82

Prizonierii de război vor fi supuși legilor, regulamentelor și ordinilor generale în vigoare în forțele armate ale Puterii deținătoare. Aceasta va fi autorizată să ia măsuri judiciare sau disciplinare privind orice prizonier de război care a comis o infracțiune la aceste legi, regulamente sau ordine generale. Totuși, nu va fi autorizată nici o urmărire sau sancțiune contrară dispozițiilor acestui capitol.

Dacă legi, regulamente sau ordine generale ale Puterii deținătoare sancționează cu pedepse actele comise de un prizonier de război, în timp ce aceste acte nu sunt sancționate dacă sunt comise de un membru al forțelor armate ale Puterii deținătoare, ele nu vor putea atrage decât sancțiuni disciplinare.

Legislație aplicabilă

Articolul 83

Când e vorba să se hotărască dacă o infracțiune comisă de un prizonier de război trebuie să fie pedepsită disciplinar sau judecătorește, Puterea deținătoare va veghea ca autoritățile competente să uzeze de cea mai mare indulgență în aprecierea chestiunii și să recurgă cât mai curând la măsuri disciplinare decât la urmăriri judiciare, ori de câte ori aceasta va fi posibil.

Alegere a procedurilor disciplinare și judecătorești

Articolul 84

Numai tribunalele militare vor putea judeca un prizonier de război, afară de cazul când legislația Puterii deținătoare autorizează, în mod expres, tribunalele civile să judece un membru al forțelor armate ale acestei Puteri, pentru aceeași infracțiune ca aceea pentru care este urmărit prizonierul de război.

Prizonierul de război nu va fi adus, în nici un caz, în fața vreunui tribunal care nu ar oferi garanțiile esențiale de independență și imparțialitate unanim recunoscute și, în special, a cărei procedură nu l-ar asigura drepturile și mijloacele de apărare prevăzute de articolul 105.

Tribunale

Articolul 85

Prizonierii de război urmăriți, în virtutea legislației Puterii deținătoare, pentru actele pe care le-au comis înainte de a fi fost făcuți prizonieri, vor beneficia de prezenta convenție, chiar dacă au fost condamnați.

Acte comise
înaintea
capturării

Articolul 86

Un prizonier de război nu va putea fi pedepsit decât o singură dată pentru același fapt sau același cap de acuzare.

“Non bis in
idem”

Articolul 87

Prizonierii de război nu vor putea fi pedepsiți de autoritățile militare și tribunalele Puterii deținătoare cu alte pedepse decât acelea care sunt prevăzute pentru aceleași fapte comise de membrii forțelor armate ale acestei Puteri.

Pentru fixarea pedepsei, tribunalele sau autoritățile Puterii deținătoare vor lua în considerare, în cea mai largă măsură posibilă, faptul că prevenitul, nefiind un cetățean al Puterii deținătoare, nu este legat de ea prin nici o obligație de credință și că se găsește în puterea ei, ca urmare a unor împrejurări independente de propria sa voință. Ele vor avea facultatea de a atenua, în mod liber, pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea pusă în sarcina prizonierului și nu vor fi obligate, în acest scop, să aplice minimul acestei pedepse.

Sunt interzise orice pedepse colective pentru acte individuale, orice pedeapsă corporală, orice încarcerare în localuri neluminate de lumina zilei și, în general, orice fel de tortură sau cruzime.

Mai mult, nici un prizonier de război nu va putea să fie lipsit de gradul său de către Puterea deținătoare, nici împiedicat să poarte semnele gradului.

Pedepse

Articolul 88

Ofițerii, subofițerii sau soldații prizonieri de război, care ispășesc o pedeapsă disciplinară sau judecătorească, nu vor fi supuși unui tratament mai sever decât acel prevăzut pentru aceeași pedeapsă, pentru membrii forțelor armate, de grad echivalent, ale Puterii deținătoare. Prizonierii de război nu vor putea fi condamnate la o pedeapsă mai severă sau să fie tratate, în timp ce ele își ispășesc pedeapsa, mai sever decât femeile aparținând forțelor armate ale Puterii deținătoare, pedepsite pentru o infracțiune analogă.

Prizonierii de război nu vor putea, în nici un caz, fi condamnate la o pedeapsă mai severă sau să fie tratate, în timp ce ele își ispășesc pedeapsa, mai sever decât un bărbat din forțele armate ale Puterii deținătoare, pedepsit pentru o infracțiune analogă.

Prizonierii de război nu vor putea, după ce și-au ispășit pedepsele disciplinare sau judecătorești care le-au fost aplicate, să fie tratați altfel decât ceilalți prizonieri.

Executarea
pedepsei

II. SANCTIUNI DISCIPLINARE

Articolul 89

Pedepsele disciplinare aplicabile prizonierilor de război vor fi:

1. o amendă care nu va depăși 50 la sută din avansul soldei și indemnizației de muncă, prevăzute în articolele 60 și 62, și aceasta, pe o perioadă care nu va trece de 30 de zile;
2. suprimarea avantajelor acordate în afara tratamentului prevăzut de prezenta convenție;
3. corvezile nedepășind două ore pe zi;
4. arestul.

Pedeapsa prevăzută la numărul 3 nu va putea fi aplicată ofițerilor.

Pedepsele disciplinare nu vor fi, în nici un caz, neumane, brutale sau dăunătoare sănătății prizonierilor de război.

Observații
generale:
I. Forme de
pedeapsă

Articolul 90

Durata aceleiași pedepse nu va depăși niciodată treizeci de zile. În caz de greșală disciplinară, perioadele de detențiune preventivă dinaintea judecării sau pronunțării pedepsei vor fi scăzute din pedeapsa pronunțată.

Maximul de treizeci de zile prevăzut mai sus nu va putea fi depășit, chiar dacă un prizonier de război ar avea să răspundă disciplinar de mai multe fapte în momentul în care se hotărește pedepsirea lui, indiferent dacă faptele sunt conexe sau nu.

Nu trebuie să treacă mai mult de o lună între decizia disciplinară și executarea ei.

II. Durata
pedepselor

În cazul în care un prizonier de război ar fi condamnat la o nouă pedeapsă disciplinară, un termen de cel puțin trei zile va separa executarea fiecăreia dintre pedepse, dacă durata uneia dintre ele va fi de zece zile sau mai mult.

Articolul 91

Evadarea unui prizonier de război va fi considerată ca reușită dacă:

1. s-a alăturat forțelor armate ale Puterii de care depinde sau de acelea ale unei Puteri aliate;
2. a părăsit teritoriul aflat sub autoritatea Puterii deținătoare sau a unei puteri aliate acesteia;
3. a ajuns pe o navă care arborează pavilionul Puterii de care el depinde sau a unei Puteri aliate, care s-ar găsi în apele teritoriale ale Puterii deținătoare, cu condiția ca această navă să nu se găsească sub Puterea acesteia din urmă.

Prizonierii de război care, după reușita evadării lor în sensul prezentului articol, vor fi din nou făcuți prizonieri, nu vor fi pasibili de nici o pedeapsă pentru evadarea lor anterioară.

Articolul 92

Un prizonier de război, care încearcă să evadeze și care este prins înainte de a fi reușit să evadeze, în sensul articolului 91, nu va fi pasibil pentru acest act, chiar în caz de recidivă, decât de o pedeapsă disciplinară.

Prizonierii prinși vor fi remiși, imediat ce va fi posibil, autorităților militare competente.

Prin derogare de la articolul 88, alineatul 4, prizonierii de război pedepsiți în urma unei evadări nereușite vor putea să fie supuși unui regim de supraveghere special, cu condiția totuși ca acest regim să nu atingă starea sănătății lor, să-l ispășească într-un lagăr de prizonieri de război și să nu comporte suprimarea nici uneia dintre garanțiile care le sunt acordate prin prezenta convenție.

Articolul 93

Evadarea sau tentativa de evadare, chiar în caz de recidivă, nu va fi considerată ca o circumstanță agravantă în cazul în care prizonierul de război ar fi deferit tribunalelor pentru o infracțiune comisă în cursul evadării sau tentativei de evadare.

În conformitate cu prevederile articolului 83, infracțiunile comise de prizonierii de război, cu singurul scop de a-și înlesni evadarea și care nu au comportat nici o violență contra persoanelor, fie că e vorba de infracțiune contra proprietății publice, de furt fără scop de îmbogățire, de întocmirea și folosirea de acte false, de port de haine civile, nu vor fi pasibili decât de pedepse disciplinare.

Evadare

I. Evadare reușită

II. Evadare nereușită

III. Infracțiuni înrudite

Prizonierii de război, care ar coopera la o evadare sau la o tentativă de evadare, nu vor fi pasibili, pentru acest fapt, decât de o pedeapsă disciplinară.

Articolul 94

Dacă un prizonier de război evadat este prins din nou, se va notifica prinderea sa, după modalitățile prevăzute de articolul 122, Puterii de care el depinde, în caz că evadarea ar fi fost notificată.

Notificare
despre o nouă
capturare

Articolul 95

Prizonierii de război acuzați de încălcări ale disciplinei nu vor fi menținuți în detențiune preventivă, în așteptarea hotărârii, decât dacă aceeași măsură este aplicabilă membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare pentru infracțiuni analoge sau dacă ar cere-o interesele superioare ale menținerii ordinii și disciplinei în lagăr.

Detențiunea preventivă, în caz de încălcări ale disciplinei, va fi redusă, pentru toți prizonierii de război, la strictul minim și nu va depăși paisprezece zile.

Dispozițiile articolelor 97 și 98 din prezentul capitol se vor aplica prizonierilor de război deținuți preventiv, pentru încălcări ale disciplinei.

Procedură
I. Audiere în
așteptarea
detenției

Articolul 96

Faptele care constituie o încălcare a disciplinei vor forma obiectul unei anchete imediate.

Fără a aduce atingere competenței tribunalelor și autorităților militare superioare, pedepsele disciplinare vor putea fi pronunțate numai de un ofițer investit cu puteri disciplinare, în calitatea sa de comandant al lagărului, sau de un ofițer responsabil, care îl înlocuiește sau căruia I-a delegat puterile sale disciplinare.

Aceste puteri nu vor putea fi delegate în nici un caz unui prizonier de război, nici exercitate de un prizonier de război.

Înainte de orice pronunțare a unei pedepse disciplinare, prizonierul de război inculpat va fi informat cu precizie asupra faptelor care I se impută. I se va da posibilitatea să-și explice purtarea și să se apere. Va fi autorizat să-și audieze martori și să recurgă, dacă e necesar, la serviciile unui interpret calificat. Hotărârea va fi adusă la cunoștința prizonierului de război și a reprezentantului prizonierilor.

Comandantul lagărului va trebui să țină o evidență a pedepselor disciplinare pronunțate; această evidență va fi ținută la dispoziția reprezentanților Puterii protectoare.

II. Autorități
competente și
drept la
apărare

Articolul 97

Prizonierii de război nu vor fi, în nici un caz, transferați în stabilimente penitenciare (închisori, penitenciare, ocne etc.), pentru a ispăși acolo pedepse disciplinare.

Toate localurile în care se vor aplica pedepsele disciplinare vor corespunde cerințelor de igienă, prevăzute la articolul 25. Prizonierilor de război pedepsiți li se înlesni să-și păstreze starea de curățenie, conform dispozițiilor articolului 29.

Ofițerii și cei asimilați lor nu vor fi deținuți în aceleași localuri cu subofițerii sau trupa.

Prizonierele de război care execută o pedeapsă disciplinară vor fi deținute în localuri separate de acelea pentru bărbați și vor fi puse sub supravegherea directă a femeilor.

Executarea
pedepsei
II. Premise

Articolul 98

Prizonierii de război deținuți în urma unei pedepse disciplinare vor continua să beneficieze de dispozițiile prezentei convenții, afară de măsura în care însăși deținerea lor le face inaplicabile. Totuși, avantajul articolelor 78 și 126 nu le va putea fi retras în nici un caz.

Prizonierii de război, pedepsiți disciplinar, nu vor putea fi lipsiți de prerogativele legate de gradul lor.

Prizonierii de război, pedepsiți disciplinar, vor avea facultatea să facă zilnic exerciții și să stea în aer liber cel puțin 2 ore.

Ei vor fi autorizați, la cerere, să se prezinte la vizita medicală zilnică; ei vor primi îngrijirile necesare stării sănătății lor și, eventual, vor fi evacuați la infirmeria lagărului sau la un spital.

Ei vor fi autorizați să scrie și să citească, precum și să expedieze și să primească scrisori. În schimb, coletele și trimiterile de bani nu le vor putea fi predate decât la expirarea pedepsei; acestea vor fi încredințate până atunci reprezentantului prizonierilor, care va preda infirmeriei alimentele perisabile care se găsesc în aceste colete.

II. Libertăți de
bază

III. URMĂRIRI JUDICIARE

Articolul 99

Nici un prizonier de război nu va putea fi urmărit sau condamnat pentru un act care nu este interzis, în mod expres, de legislația Puterii deținătoare sau de dreptul internațional în vigoare în ziua când acest act a fost comis.

Nici o presiune morală sau fizică nu va putea fi exercitată asupra unor prizonieri de război pentru a-l face să se recunoască vinovat de faptul de care este acuzat.

Reguli
esențiale.
I. Principii
generale

Nici un prizonier de război nu va putea fi condamnat fără să fi avut posibilitatea de a se apăra și fără să fi fost asistat de un apărător calificat.

Articolul 100

Prizonierii de război și Puterile protectoare vor fi informați, cât mai curând posibil, despre infracțiunile pasibile de pedeapsa cu moartea în baza legislației Puterii deținătoare.

În consecință, nici o infracțiune nu va putea fi pasibilă de pedeapsa cu moartea, fără acordul Puterii de care depind prizonierii.

Pedeapsa cu moartea nu va putea fi pronunțată contra unui prizonier decât dacă, în conformitate cu articolul 87, alineatul al doilea, s-a atras atenția tribunalului, în mod special, asupra faptului că prevenitul, nefiind un cetățean al Puterii deținătoare, nu e legat de ea prin nici o obligație de credință și că se găsește în puterea sa ca urmare a unor împrejurări independente de propria sa voință.

Articolul 101

Dacă a fost pronunțată contra unui prizonier de război pedeapsa cu moartea, hotărârea nu va fi executată înainte de expirarea unui termen de cel puțin șase luni, începând din momentul în care Puterea protectoare va primi, la adresa indicată, comunicarea amănunțită prevăzută de articolul 107.

Articolul 102

O hotărârea nu va putea fi valabilă dată contra unui prizonier de război decât dacă a fost pronunțată de aceleași tribunale și după aceeași procedură ca și pentru persoanele aparținând forțelor armate ale Puterii deținătoare și dacă, în afară de aceasta, au fost respectate dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 103

Orice instrucție judiciară contra unui prizonier de război va fi făcută pe cât de repede o vor permite împrejurările și în așa fel ca procesul să aibă loc cât mai curând posibil. Nici un prizonier de război nu va fi menținut în detențiune preventivă, decât dacă această măsură este aplicabilă membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare pentru infracțiuni analoge sau dacă ar cere-o interesul securității naționale. Această detențiune preventivă nu va dura, în nici un caz, mai mult de 3 luni.

Durata detențiunii preventive a unui prizonier de război va fi scăzută din aceea a pedepsei privative de libertate la care a fost condamnat; de altfel, se va ține seama de aceasta în momentul fixării pedepsei.

II. Pedeapsa cu moartea

III. Întârzierea executării pedepsei cu moartea

Procedură
I. Condiții pentru valabilitatea sentinței

II. Pedeapsă privativă de libertate (reducerea sentinței, tratament)

În timpul detențiunii lor preventive, prizonierii de război vor continua să beneficieze de dispozițiile articolelor 97 și 98 ale acestui capitol.

Articolul 104

În toate cazurile în care Puterea deținătoare va hotărî să înceapă urmărirea judiciară contra unui prizonier de război, ea va înștiința despre aceasta Puterea protectoare, de îndată ce va fi posibil și cu cel puțin 3 săptămâni înainte de deschiderea dezbaterilor. Acest termen de 3 săptămâni nu va curge decât din momentul când această înștiințare va parveni Puterii protectoare, la adresa indicată în prealabil, de aceasta din urmă, Puterii deținătoare.

Această înștiințare va conține indicațiile următoare:

1. numele și prenumele prizonierului de război, gradul, numărul său matricol, data nașterii și, dacă e cazul, profesiunea sa;
2. locul de internare sau de detenție;
3. specificarea capului sau capetelor de acuzare, cu mențiunea dispozițiilor legale aplicabile;
4. indicarea tribunalului care va judeca cazul, precum și a datei și a locului prevăzute pentru deschiderea dezbaterilor.

Aceeași comunicare va fi făcută de către Puterea deținătoare reprezentantului prizonierilor de război.

Dacă, la deschiderea dezbaterilor, nu s-a adus dovada că Puterea protectoare, prizonierul de război și reprezentantul prizonierilor interesat au primit înștiințarea menționată mai sus, cu cel puțin 3 săptămâni înainte de deschiderea dezbaterilor, acestea nu vor putea să aibă loc și vor fi amânate.

Articolul 105

Prizonierul de război va avea dreptul să fie asistat de către un alt prizonier, să fie apărat de un avocat calificat, la alegerea sa, de a cita martori și de a recurge, dacă socotește necesar, la oficiile unui interpret competent. El va fi înștiințat de aceste drepturi în timp util, înaintea dezbaterilor, de către Puterea deținătoare.

Dacă prizonierul de război nu și-a ales apărător, Puterea protectoare îi va procura unul; ea va dispune, în acest scop, de cel puțin o săptămână. La cererea Puterii protectoare, Puterea deținătoare îi va remite o listă de persoane calificate pentru a asigura apărarea. În cazul în care nici prizonierul de război, nici Puterea protectoare n-ar fi ales un apărător, Puterea deținătoare va desemna, din oficiu, un avocat calificat pentru a-l apăra pe prevenit.

Pentru a pregăti apărarea prevenitului, apărătorul va dispune de un termen de 2 săptămâni cel puțin, înainte de deschiderea dezbaterilor, precum și de înlesnirile necesare; el va putea, în special, să viziteze liber pe prevenit și să discute cu el fără martori. Va putea să discute cu

III.
Notificarea
procedurilor

IV. Drepturi și
metode de
apărare

toți martorii apărării, inclusiv cu prizonierii de război. El va beneficia de aceste înlesniri până la expirarea termenelor de recurs.

Prizonierul de război prevenit va primi din vreme, înainte de începerea dezbaterilor, o comunicare într-o limbă pe care o înțelege, a actului de acuzare, precum și a actelor care sunt, în general, comunicate prevenitului în baza legilor în vigoare în armatele Puterii deținătoare. Aceeași comunicare va trebui să fie făcută în aceleași condiții apărătorului său.

Reprezentanții Puterii protectoare vor avea dreptul să asiste la dezbateri, în afară de cazul în care acestea ar trebui, în mod excepțional, să aibă loc, în interesul siguranței statului, în ședință secretă; în acest caz, Puterea deținătoare va înștiința despre aceasta Puterea protectoare.

Articolul 106

Orice prizonier de război va avea dreptul, în aceleași condiții ca și membrii forțelor armate ale Puterii deținătoare, de a cere casarea sau revizuirea oricărei hotărâri pronunțate în privința sa. El va fi pe deplin informat asupra drepturilor sale de apel, precum și asupra termenelor în cadrul cărora și le poate exercita.

V. Recurs

Articolul 107

Orice hotărâre dată cu privire la un prizonier de război va fi imediat adusă la cunoștința Puterii protectoare, sub forma unei comunicări sumare, în care se arată, de asemenea, dacă prizonierul are dreptul de a cere casarea sau revizuirea. Această comunicare va fi făcută și reprezentantului interesat al prizonierilor. Ea va fi făcută, de asemenea, prizonierului de război, într-o limbă pe care o înțelege, dacă hotărârea n-a fost pronunțată în prezența sa. În plus, Puterea deținătoare va comunica imediat Puterii protectoare hotărârea prizonierului de război de a folosi sau nu drepturile sale de apel.

VI. Notificare despre descoperiri și sentință

În afară de aceasta, în caz de condamnare rămasă definitivă și, dacă e vorba de pedeapsa cu moartea, în caz de condamnare pronunțată în prima instanță, Puterea deținătoare va adresa, cât mai repede cu putință, Puterii protectoare, o comunicare amănunțită cuprinzând:

1. textul exact al hotărârii;
2. un raport rezumativ al instrucției și dezbaterilor, subliniind, în special, elementele acuzării și ale apărării;
3. indicarea, dacă e cazul, a locului unde va fi ispășită pedeapsa.

Comunicările prevăzute în alineatele precedente vor fi trimise Puterii protectoare pe adresa pe care ea o va aduce la cunoștință, în prealabil, Puterii deținătoare.

Articolul 108

Pedepsele pronunțate împotriva prizonierilor de război în baza hotărârilor devenite, în mod regulate, executorii, vor fi ispășite în aceleași localuri și în aceleași condiții ca și cele ale membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare. Aceste condiții vor fi, în toate cazurile, conforme cu cerințele igienei și umanității.

O prizonieră de război, împotriva căreia s-ar pronunța o astfel de pedeapsă, va fi închisă în localuri separate și va fi pusă sub supraveghere feminină.

Prizonierii de război condamnați la o pedeapsă privativă de libertate vor beneficia, în orice caz, mai departe de dispozițiile articolelor 78 și 126 ale prezentei convenții. În afară de aceasta, ei vor fi autorizați să primească și să expedieze corespondența, să primească cel puțin un colet de ajutor pe lună și să facă exerciții în aer liber, în mod regulat; ei vor primi îngrijirile medicale necesare stării sănătății lor, precum și ajutorul spiritual pe care l-ar dori. Pedepsele care trebuie să li se aplice vor fi conforme cu dispozițiile articolului 87, alineatul trei.

Executarea
pedepselor.
Hotărâri
penale

TITLUL IV

SFÂRȘITUL CAPTIVITĂȚII

SECȚIUNEA I. REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE

Articolul 109

Părțile în conflict vor trebui, sub rezerva celui de al treilea alineat al prezentului articol, să retrimită în țările lor pe prizonierii de război grav bolnavi și grav răniți, în conformitate cu primul alineat al articolului următor, indiferent de număr sau grad și după ce i-a adus în stare de a fi transportați.

În timpul duratei ostilităților, Părțile în conflict se vor strădui, în colaborare cu Puterile neutre interesate, să organizeze spitalizarea, în țările neutre, a prizonierilor răniți sau bolnavi, arătați în cel de al doilea alineat al articolului următor; ele vor putea, în afară de aceasta, să încheie acorduri, în vederea repatrierii directe sau internării, în țară neutră, a prizonierilor valizi care au suportat o lungă captivitate.

Nici un prizonier de război rănit sau bolnav, prevăzut pentru repatriere, în sensul primului alineat al prezentului articol, nu va putea fi repatriat în timpul ostilităților contra voinței sale.

Observații
generale

Articolul 110

Vor fi repatriați direct:

1. răniții și bolnavii incurabili, ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă;
2. răniții și bolnavii care, după părerile medicilor, nu sunt susceptibili de însănătoșire în decursul unui an, a căror stare cere un tratament și ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă;
3. răniții și bolnavii însănătoșiți, ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă și permanentă.

Cazuri de repatriere și spitalizare

Vor putea fi spitalizați în țară neutră:

1. răniții și bolnavii a căror vindecare poate fi întrevăzută în anul care urmează datei rănirii sau începutului bolii dacă prin tratamentul în țară neutră se prevede o vindecare mai sigură și mai rapidă;
2. prizonierii de război a căror sănătate mintală sau fizică este, după părerile medicilor, amenințată serios prin menținerea în captivitate, dar a căror spitalizare în țară neutră ar putea îndrepta această amenințare.

Condițiile pe care vor trebui să le îndeplinească prizonierii de război spitalizați într-o țară neutră, pentru a fi repatriați vor fi fixate, ca și statutul lor, printr-un acord între Puterile interesate. În general, vor fi repatriați prizonierii de război spitalizați în țară neutră care aparțin categoriilor următoare:

1. acei a căror stare de sănătate s-a agravat astfel încât îndeplinesc condițiile repatrierii directe;
2. acei ale căror facultăți intelectuale sau fizice rămân, după tratament, deosebit de scăzute.

În lipsa unor acorduri speciale încheiate între Părțile în conflict interesate, în vederea determinării cazurilor de invaliditate sau de boală care au drept urmare repatrierea directă sau spitalizarea în țară neutră, aceste cazuri vor fi fixate conform principiilor cuprinse în acordul tip privitor la repatrierea directă și spitalizarea în țară neutră a prizonierilor de război răniți și bolnavi și în regulamentul privitor la comisiile medicale mixte, anexate la prezenta convenție.

Articolul 111

Puterea deținătoare, Puterea de care depind prizonierii de război și o Putere neutră agreeată de aceste două Puteri se vor strădui să încheie

Internare în țară neutră

acorduri care să permită internarea prizonierilor de război pe teritoriul acelei Puteri neutre, până la încetarea ostilităților.

Articolul 112

De la începutul conflictului, vor fi desemnate comisii medicale mixte pentru examinarea prizonierilor bolnavi și răniți și pentru a lua toate hotărârile utile în privința lor. Desemnarea, îndatoririle și funcționarea acestor comisii vor fi conforme cu dispozițiile regulamentului anexat la prezenta convenție.

Totuși, prizonierii care, după avizul autorităților medicale ale Puterii deținătoare, sunt în mod vădit grav răniți sau grav bolnavi, vor putea fi repatriați fără să mai trebuiască a fi examinați de o comisie medicală mixtă.

Comisii
medicale
mixte

Articolul 113

În afară de acei care vor fi desemnați de autoritățile medicale ale Puterii deținătoare, prizonierii răniți sau bolnavi aparținând categoriilor enumerate mai jos vor avea facultatea de a se prezenta la examenul comisiilor medicale mixte prevăzute în articolul precedent:

1. răniții și bolnavii propuși de un medic compatriot sau cetățean al unei Puteri care e parte în conflict aliată cu Puterea de care ei depind și care își exercită funcțiile în lagăr;
2. răniții și bolnavii propuși de reprezentantul lor;
3. răniții și bolnavii care au fost propuși de Puterea de care depind sau de un organism recunoscut de această putere, care ar veni în ajutorul prizonierilor.

Prizonierii de război care nu aparțin uneia dintre cele trei categorii de mai sus vor putea, totuși, să se prezinte la examenul comisiilor medicale mixte, dar nu vor fi examinați decât după cei din categoriile arătate.

Medicul compatriot al prizonierilor de război supuși la examenul comisiei medicale mixte și reprezentantul prizonierilor vor fi autorizați să asiste la acest examen.

Prizonieri cu
drept de a fi
examinați de
comisii
medicale
mixte

Articolul 114

Prizonierii de război victime ale unor accidente, cu excepția celor răniți voluntar, vor beneficia, în ce privește repatrierea sau eventual spitalizarea în țară neutră, de dispozițiile prezentei convenții.

Prizonieri
victime ale
unor accidente

Articolul 115

Nici un prizonier de război condamnat la o pedeapsă disciplinară, care ar întruni condițiile prevăzute pentru repatriere sau spitalizare într-o

Prizonieri care
execută o
sentință

țară neutră, nu va putea fi reținut pentru motivul că nu și-a ispășit pedeapsa.

Prizonierii de război urmăriți sau condamnați judecătorește, care ar fi prevăzuți pentru repatriere sau spitalizare într-o țară neutră, vor putea să beneficieze de aceste măsuri înainte de terminarea procedurii sau de executarea pedepsei, dacă Puterea deținătoare consimte la aceasta.

Părțile în conflict își vor comunica numele acelor care vor fi reținuți până la terminarea procedurii sau executarea pedepsei.

Articolul 116

Cheltuielile de repatriere a prizonierilor de război sau pentru transportul lor într-o țară neutră vor fi suportate de Puterea de care depind acești prizonieri, începând de la frontiera Puterii deținătoare.

Cheltuieli de repatriere

Articolul 117

Nici un repatriat nu va putea fi folosit la un serviciu militar activ.

Activitate după repatriere

SECȚIUNEA II. ELIBERAREA ȘI REPATRIEREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI LA SFÂRȘITUL OSTILITĂȚILOR

Articolul 118

Prizonierii de război vor fi eliberați și repatriați fără întârziere după terminarea ostilităților active.

Eliberare și repatriere

În lipsa unor astfel de dispoziții din vreo convenție încheiată între Părțile în conflict pentru încetarea ostilităților sau în lipsa unei astfel de convenții, fiecare dintre Puterile deținătoare va întocmi ea însăși și va executa fără întârziere un plan de repatriere, conform principiului enunțat în alineatul precedent.

Și într-un caz și în celălalt, măsurile adoptate vor fi aduse la cunoștința prizonierilor de război.

Cheltuielile de repatriere a prizonierilor de război vor fi, în orice caz, repartizate într-un mod echitabil între Puterea deținătoare și Puterea de care depind prizonierii.

În acest scop, vor fi respectate următoarele principii în această repartizare:

- a) dacă cele două Puteri sunt limitrofe, Puterea de care depind prizonierii de război va lua asupra sa cheltuielile repatrierii, începând de la frontiera Puterii deținătoare;
- b) dacă aceste două Puteri nu sunt limitrofe, Puterea deținătoare va lua asupra sa cheltuielile de transport al prizonierilor de război pe teritoriul său, până la frontiera sau la portul său de îmbarcare cel mai apropiat de Puterea de care ei depind. Părțile interesate se vor

pune de acord în ce privește repatrierea echitabilă între ele a restului cheltuielilor cauzate de repatriere.

Încheierea unui astfel de acord n-ar putea, în nici un caz, să justifice cea mai mică întârziere în repatrierea prizonierilor de război.

Articolul 119

Repatrierile vor fi efectuate în condiții analoge celor prevăzute în articolele 46-48 inclusiv ale prezentei convenții pentru transferarea prizonierilor de război și ținând seamă de dispozițiile articolului 118, precum și ale celor următoare.

Cu ocazia repatrierii, obiectele de valoare luate prizonierilor de război, în conformitate cu dispozițiile articolului 18, și sumele în monedă străină, care n-au fost convertite în moneda Puterii deținătoare, le vor fi restituite. Obiectele de valoare și sumele în monedă străină care, din indiferent ce motiv, n-ar fi fost restituite prizonierilor de război cu ocazia repatrierii lor, vor fi remise biroului de informații prevăzut la articolul 122.

Prizonierii de război vor fi autorizați să ia cu ei efectele lor personale, corespondența și pachetele sosite pe adresa lor; greutatea aceste efecte va putea fi limitată la ceea ce prizonierul poate duce cu el în mod normal, dacă împrejurările repatrierii o cer; în orice caz, fiecare prizonier va fi autorizat să ia cu el cel puțin douăzecișicinci de kilograme.

Celelalte efecte personale ale prizonierului repatriat vor fi păstrate de Puterea deținătoare; aceasta se va îngriji să i le trimită de îndată ce se va încheia, cu Puterea de care depinde prizonierul, un acord prin care se fixează modalitățile transportului lor și plata cheltuielilor făcute cu această ocazie.

Prizonierii de război care ar fi puși sub o urmărire penală pentru o crimă sau un delict de drept penal, vor putea să fie reținuți până la sfârșitul procedurii și, eventual, până la expirarea pedepsei. La fel va fi cu aceia care sunt condamnați pentru o crimă sau un delict de drept penal.

Părțile în conflict își vor comunica numele prizonierilor de război care vor fi reținuți până la sfârșitul procedurii sau executării pedepsei.

Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la instituirea de comisii pentru căutarea prizonierilor dispersați și asigurarea repatrierii lor, în termenul cel mai scurt.

Detalii ale
procedurii

SECȚIUNEA III. MOARTEA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 120

Testamentele prizonierilor de război vor fi întocmite astfel încât să satisfacă condițiile de validitate cerute de legislația țării lor de origine, care va lua măsurile necesare pentru a aduce aceste condiții la cunoștința Puterii deținatoare. La cererea prizonierului de război și, în orice caz, după moartea sa, testamentul va fi transmis, fără întârziere, Puterii protectoare și o copie, certificată pentru conformitate, va fi remisă Agenției centrale de informații.

CertIFICATELE DE DECES, conforme modelului anexat la prezenta convenție sau listele tuturor prizonierilor de război morți în captivitate, certificate pentru conformitate de un ofițer responsabil, vor fi trimise în cel mai scurt timp biroului de informații al prizonierilor de război instituit în conformitate cu articolul 122. Certificate de deces sau liste certificate vor indica semnele distinctive privind identitatea, așa cum au fost prevăzute în alineatul al treilea al articolului 17, precum și locul și data decesului, cauza decesului, locul și data înmormântării și toate informațiile necesare pentru identificarea mormintelor.

Înmormântarea sau incinerarea vor trebui să fie precedate de un examen medical al corpului, pentru a se constata moartea, pentru a permite redactarea unui raport și, eventual, pentru a stabili identitatea decedatului.

autoritățile deținatoare vor vechea ca prizonierii de război decedați în captivitate să fie înmormântați în mod onorabil, dacă e posibil după riturile religiei căreia aparțineau, și ca mormintele lor să fie respectate, întreținute cuviincios și însemnate astfel încât să poată fi totdeauna găsite. Ori de câte ori va fi posibil, prizonierii de război decedați care depindeau de aceeași Putere vor fi îngropați în același loc.

Prizonierii de război decedați vor fi îngropați individual, cu excepția cazurilor de forță majoră care ar impune un mormânt colectiv. Corpurile nu vor putea fi incinerate, decât dacă motive imperioase de igienă sau religia decedatului ar cere-o sau dacă el și-ar fi exprimat această dorință. În caz de incinerare, se va face mențiune cu indicarea motivelor pe actul de deces.

Pentru ca mormintele să poată fi totdeauna găsite, toate informațiile relative la înmormântări și la morminte vor trebuie să fie înregistrate de un serviciu al mormintelor creat de Puterea deținatoare. Lista mormintelor și informațiile relative la prizonierii de război îngropați în cimitire sau în altă parte vor fi transmise Puterii de care depindeau acești prizonieri de război. Puterii care controlează teritoriul, dacă este parte la convenție, îi revine sarcina de a îngriji de aceste morminte și de a înregistra orice mutare ulterioară a cadavrelor. Aceste dispoziții se aplică și urmelor care vor fi păstrate de serviciul mormintelor, până când țara de origine va aduce la cunoștință dispozițiile definitive pe care dorește să le ia în această privință.

Testamente,
certificate de
deces,
înmormântări,
incinerare

Articolul 121

Orice deces sau orice rănire gravă a unui prizonier de război, cauzate sau bănuite a fi cauzate de o sentinelă, de un alt prizonier de război sau de orice altă persoană, precum și orice deces a cărui cauză nu este cunoscută, vor fi urmate imediat de o anchetă oficială a Puterii deținătoare.

O comunicare privitoare la aceasta va fi imediat făcută Puterii protectoare. Se vor strânge depozițiile martorilor, mai ales cele ale prizonierilor de război; un raport conținând aceste depoziții va fi comunicat sus-menționatei Puteri.

Dacă ancheta stabilește vina uneia sau mai multor persoane, Puterea deținătoare va lua toate măsurile pentru urmărirea judiciară a persoanei sau a persoanelor responsabile.

Prizonieri
uciși sau răniți
în împrejurări
deosebite

TITLUL V

BIROU DE INFORMAȚII ȘI SOCIETĂȚI DE AJUTOR PRIVIND PRIZONIERII DE RĂZBOI

Articolul 122

De la începutul unui conflict și în toate cazurile de ocupație, fiecare din Părțile în conflict va constitui un birou oficial de informații pentru prizonierii de război care se găsesc sub puterea sa; Puterile neutre sau nebeligerante, care vor fi primit pe teritoriul lor persoane aparținând uneia din categoriile arătate la articolul 4, vor proceda la fel cu privire la aceste persoane. Puterea interesată va veghea ca biroul de informații să dispună de localuri, de material și de personalul necesar, pentru ca acesta să poată funcționa în mod eficace. Ea va avea libertatea de a folosi într-un asemenea birou prizonieri de război, cu respectarea condițiilor stipulate în secțiunea prezentei convenții privind munca prizonierilor de război.

În cel mai scurt timp posibil, fiecare din Părțile în conflict va da biroului său informațiile la care se referă cel de al patrulea, cincilea și al șaselea alineat al prezentului articol, cu privire la orice persoană inamică aparținând uneia din categoriile arătate la articolul 4 și căzută în puterea sa. Puterile neutre sau nebeligerante vor proceda la fel în ce privește persoanele din aceste categorii, pe care le-ar fi primit pe teritoriul lor.

Biroul va face ca aceste informații să parvină de urgență, prin mijloacele cele mai rapide, Puterilor interesate, prin intermediul, pe de o parte, al Puterilor protectoare și, pe de altă parte, al Agenției centrale prevăzute la articolul 123.

Aceste informații vor trebui să îngăduie înștiințarea rapidă a familiilor interesate. În măsura în care vor fi în posesia biroului de informații, aceste informații vor cuprinde, pentru fiecare prizonier de război, cu

Birou
național

rezerva dispozițiilor articolului 17, numele, prenumele, gradul, numărul matricol, locul și data completă a nașterii, indicarea Puterii de care depinde, prenumele tatălui și numele mamei, numele și adresa persoanei care trebuie să fie informată, preum și adresa la care poate să fie trimisă corespondența prizonierului.

Biroul de informații va primi, de la diverse servicii competente, informațiile relative la transferări, eliberări, repatrieri, evadări, spitalizări, decese, și le va transmite în modul prevăzut în cel de al treilea alineat de mai sus.

De asemenea, vor fi transmise regulat și, dacă e posibil, în fiecare săptămână, informațiile privitoare la starea sănătății prizonierilor de război bolnavi sau răniți grav.

Biroul de informații va fi, de asemenea, însărcinat să răspundă la toate cererile ce i se vor adresa cu privire la prizonierii de război, inclusiv la acei care au murit în captivitate; va proceda la anchetele necesare, pentru a-și procura informațiile cerute și pe care nu le-ar poseda.

Toate comunicările scrise făcute de birou vor fi certificate printr-o semnătură sau un sigiliu.

În afară de aceasta, biroul de informații va fi însărcinat să strângă și să transmită Puterilor interesate toate obiectele personale de valoare, inclusiv sumele într-o altă monedă decât aceea a Puterii deținătoare și documentele prezentând importanță pentru rudele apropiate, lăsate de prizonierii de război cu ocazia repatrierii, eliberării, evadării sau decesului lor. Aceste obiecte vor fi trimise în pachete sigilate de birou; la aceste pachete se vor adăuga declarații, stabilind cu precizie identitatea persoanelor cărora le aparțineau obiectele, precum și un inventar complet al pachetului. Celelalte efecte personale ale prizonierilor în chestiune vor fi trimise, în conformitate cu aranjamentele încheiate între Părțile în conflict interesate.

Articolul 123

O Agenție centrală de informații asupra prizonierilor de război va fi creată într-o țară neutră. Comitetul Internațional de Cruce Roșie va propune Puterilor interesate, dacă va găsi necesar, organizarea unei asemenea agenții.

Agenție
centrală

Această Agenție va avea sarcina să concentreze toate informațiile interesând prizonierii de război, pe care le va putea obține pe cale oficială sau particulară; ea le va transmite, cât de repede posibil, țării de origine a prizonierilor sau Puterii de care ei depind. Ea va primi, de la Părțile în conflict, toate înlesnirile pentru efectuarea acestor transmisiuni.

Înaltele Părți Contractante și, în special, acelea ale căror cetățeni beneficiază de serviciile Agenției centrale, sunt invitate să acorde acesteia sprijinul financiar de care ea ar avea nevoie.

Aceste dispoziții nu vor putea fi interpretate ca restrângând activitatea umanitară a Comitetului Internațional de Cruce Roșie și a societăților de ajutor menționate în articolul 125.

Articolul 124

Birourile naționale de informații și Agenția centrală de informații vor beneficia de scutiri de taxe postale, precum și de toate scutirile prevăzute în articolul 74 și, în măsura posibilului, de scutirea de taxe telegrafice sau, cel puțin, de importante reduceri de taxe.

Scutiri
de taxe

Articolul 125

Sub rezerva măsurilor pe care garantarea securității lor le-ar socoti indispensabile sau pentru a face față oricărei alte necesități rezonabile, Puterile deținătoare vor face cea mai bună primire organizațiilor religioase, societăților de ajutor sau oricărui alt organism care ar veni în ajutorul prizonierilor de război. Ele le vor acorda atât lor, cât și delegaților lor investiți în mod valabil, toate înlesnirile necesare pentru a vizita prizonierii, pentru a le împărți ajutoare, material de orice proveniență destinat scopurilor religioase, educative, recreative sau pentru a-I ajuta să-și organizeze timpul liber în interiorul lagărelor. Societățile sau organismele mai sus-citate pot fi constituite, fie pe teritoriul Puterii deținătoare, fie într-o altă țară, sau să aibă un caracter internațional.

Societăți de
ajutorare și
alte
organizații

Puterea deținătoare va putea limita numărul societăților și organismelor ai căror delegați vor fi autorizați să-și exercite activitatea pe teritoriul său sau sub controlul său, cu condiția totuși ca asemenea limitate să nu împiedice aducerea unui ajutor eficient și satisfăcător tuturor prizonierilor de război.

Situația specială a Comitetului Internațional de Cruce Roșie, în acest domeniu, va fi oricând recunoscută și respectată.

Imediat ce vor fi predate prizonierilor de război ajutoarele și materialul în scopurile mai sus-arătate sau, cel puțin, imediat după aceea, se vor transmite societății de ajutor sau organismului expeditor chitanțe semnate de reprezentantul acestor prizonieri referitoare la fiecare trimitere.

Dovezi privitoare la aceste trimiteri vor fi remise simultan de autoritățile administrative care fac paza prizonierilor.

TITLUL VI

EXECUTAREA CONVENȚIEI

SECȚIUNEA I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 126

Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare vor fi autorizați să meargă în toate locurile în care se găsesc prizonieri de război, mai ales în locurile de internare, detențiune și de muncă; vor avea acces în toate localurile ocupate de prizonieri. Vor fi, de asemenea, autorizați să meargă în locurile de plecare, de trecere sau de sosire a prizonierilor transferați. Ei vor putea să discute fără martori cu prizonierii și, în special cu reprezentanții lor, prin intermediul unui interpret, dacă aceasta este necesar.

Verificare

Reprezentanții și delegații Puterilor protectoare vor avea deplină libertate de alegere a locurilor pe care vor să le viziteze; durata și frecvența acestor vizite nu vor fi limitate. Ele nu vor putea fi interzise decât din motive de necesitate militară imperioasă și numai cu titlu excepțional și temporar.

Puterea deținătoare și Puterea de care depind prizonierii de război vor putea să se înțeleagă, eventual, ca la vizitarea acestor prizonieri să fie admisă participarea unor compatrioți ai lor.

Delegații Comitetului Internațional de Cruce Roșie vor beneficia de aceleași prerogative. Desemnarea acestor delegați va fi supusă acordului Puterii sub puterea căreia se găsesc prizonierii de război de vizitat.

Articolul 127

Înaltele Părți Contractate se angajează să difuzeze, cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de război, textul prezentei convenții în țările lor respective și, mai ales, să introducă studiul ei în programele de instrucție militară și, dacă e posibil, civilă, astfel ca principiile acesteia să fie cunoscute de toate forțele armate și de populație.

Difuzarea
convenției

Autoritățile militare sau altele care, în timp de război, și-ar asuma răspunderi privitoare la prizonieri de război, vor trebui să aibă textul convenției și să fie instruite în mod special în ce privește dispozițiile sale.

Articolul 128

Înaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Consiliului federal elvețian și, în timpul ostilităților, prin intermediul Puterii protectoare, traducerile oficiale ale prezentei convenții, precum

Traduceri.
Reguli de
aplicare

și legile și regulamentele pe care ele le-ar putea adopta pentru a asigura aplicarea acesteia.

Articolul 129

Înaltele Părți Contractante se angajează să ia orice măsură legislativă necesară pentru stabilirea sancțiunilor penale menite să fie aplicate persoanelor care au comis sau au dat ordin să se comită oricare dintre infracțiunile grave la prezenta convenție, definite prin articolul următor.

Fiecare parte contractantă va avea obligația de a urmări persoanele bănuite de a fi comis sau de a fi ordonat să se comită oricare din aceste infracțiuni grave, și va trebui să le defere propriilor sale tribunale, indiferent de naționalitatea lor. Ea va putea, de asemenea, dacă preferă, și în conformitate cu condițiile prevăzute în propria sa legislație, să le predea spre judecare unei alte Părți contractante, interesate în urmărire, numai dacă această Parte contractantă ar deține contra numitelor persoane probe suficiente.

Fiecare Parte contractantă va lua măsurile necesare pentru încetarea actelor contrare dispozițiilor prezentei convenții, altele decât infracțiunile grave definite în articolul următor.

În toate împrejurările, inculpații vor beneficia de garanții de procedură și de liberă apărare, care nu vor fi mai puțin favorabile decât cele prevăzute de articolul 105 și următoarele din prezenta convenție.

Articolul 130

Infracțiunile grave prevăzute la articolul precedent sunt acelea care privesc unul din următoarele acte, dacă sunt comise împotriva unor persoane sau bunuri protejate de convenție: omuciderea intenționată, tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experiențele biologice, faptul de a cauza, în mod intenționat, mari suferințe sau de a aduce grave atingeri integrității fizice sau sănătății, faptul de a constrânge un prizonier de război să servească în forțele armate ale Puterii inamice sau acelea de a-l lipsi de dreptul său de a fi judecat, în mod regulat și imparțial, potrivit prevederilor prezentei convenții.

Articolul 131

Nici o Parte contractantă nu va putea să se exonereze, nici să exonereze o altă Parte contractantă, de răspunderile asumate de ea însăși sau de o altă Parte contractantă din cauza infracțiunilor prevăzute la articolul precedent.

Sanțiuni
penale
I. Observații
generale

II. Infracțiuni
grave

III. Respon-
sabilități ale
Părților
contractante

Articolul 132

La cererea unei Părți în conflict cu privire la orice pretinsă violare a convenției, va trebui deschisă o anchetă, într-un mod care urmează a fi stabilit între Părțile interesate.

Dacă nu s-a realizat un acord în ceea ce privește procedura anchetei, Părțile se vor înțelege pentru a alege un arbitru, care va hotărî asupra procedurii de urmat.

O dată constatată violarea, Părțile în conflict îi vor pune capăt și o vor reprima cât mai repede posibil.

Anchetă

SECȚIUNEA II. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 133

Prezenta convenție este redactată în franceză și engleză. Ambele texte sunt egal autentice.

Consiliul federal elvețian va îngriji să se facă traduceri oficiale ale convenției în limba rusă și în limba spaniolă.

Limbi

Articolul 134

Prezenta convenție înlocuiește Convenția din 27 iulie 1929 în raporturile dintre Înaltele Părți Contractante.

Legătură cu
Convenția din
1929

Articolul 135

În raporturile dintre Puterile legate prin Convenția de la Haga privitoare la legile și obiceiurile războiului terestru, fie că e vorba de aceea din 29 iulie 1899, fie de aceea din 18 octombrie 1907, și care sunt Părți la prezenta convenție, aceasta va completa capitolul II al Regulamentului anexat la sus-arătatele Convenției de la Haga.

Legătură cu
Convenția de
la Haga

Articolul 136

Prezenta convenție, care va purta data zilei de azi, va putea să fie semnată până la 12 februarie 1950, în numele Puterilor reprezentate la conferința care s-a deschis la Geneva la 21 aprilie 1949, precum și de Puterile nereprezentate la această conferință, care participă la Convenția din 27 iulie 1929.

Semnătură

Articolul 137

Prezenta convenție va fi ratificată cât mai repede cu putință și ratificările vor fi depuse la Berna.

Se va întocmi un proces-verbal de depunere a fiecărui instrument de ratificare, proces-verbal a cărui copie, certificată pentru conformitate, va fi remisă, prin Consiliul federal elvețian, tuturor Puterilor în numele cărora convenția a fost semnată sau adeziunea notificată.

Ratificare

Articolul 138

Prezenta convenție va intra în vigoare șase luni după depunerea a cel puțin două instrumente de ratificare.

Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Înaltă Parte Contractantă, șase luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Intrare în vigoare

Articolul 139

De la data intrării sale în vigoare, prezenta convenție va fi deschisă adeziunii oricărei Puteri în numele căreia această convenție nu ar fi fost semnată.

Aderare

Articolul 140

Adeziunile vor fi notificate în scris Consiliului federal elvețian și își vor produce efectele lor șase luni de la data primirii lor.

Consiliul federal elvețian va comunica adeziunile tuturor Puterilor în numele cărora convenția va fi semnată sau adeziunea notificată.

Notificare de aderare

Articolul 141

Situațiile prevăzute în articolele 2 și 3 vor da efect imediat ratificărilor depuse și adeziunilor notificate de Părțile în conflict, înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației. Comunicarea ratificărilor sau adeziunilor primite de Părțile în conflict va fi făcută de Consiliul federal elvețian pe calea cea mai rapidă.

Efect imediat

Articolul 142

Fiecare din Înaltele Părți Contractante va avea facultatea să denunțe prezenta convenție.

Denunțarea va fi notificată în scris Consiliului federal elvețian. Acesta va comunica notificarea guvernelor tuturor Înaltelor Părți Contractante. Denunțarea își va produce efectele un an după notificarea sa Consiliului federal elvețian. Totuși, denunțarea notificată, atunci când Puterea denunțătoare este implicată într-un conflict, nu va produce nici un efect, atâta timp cât nu ar fi fost încheiată pacea și, în orice caz,

Denunțare

atâta timp cât operațiunile de eliberare și de repatriere a persoanelor protejate prin prezenta convenție nu vor fi terminate.

Denunțarea va avea valoare numai față de Puterea denunțătoare. Ea nu va avea nici un efect asupra obligațiilor pe care Părțile în conflict vor rămâne obligate să le îndeplinească, pe baza principiilor dreptului internațional, așa cum ele rezultă din obiceiurile stabilite între națiunile civilizate, din legile umanitare și din cerințele conștiinței publice.

Articolul 143

Consiliul federal elvețian va înregistra prezenta convenție la Secretariatul Națiunilor Unite. Consiliul federal elvețian va informa, de asemenea, Secretariatul Națiunilor Unite de toate ratificările, adeziunile și denunțările pe care le va primi cu privire la prezenta convenție.

Drept care subsemnații, având depuse împuternicirile respective, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Geneva, la 12 august 1949, în limbile franceză și engleză, originalul urmând să fie depus în arhivele Confederației elvețiene. Consiliul federal elvețian va transmite o copie certificată conform a convenției fiecăruia dintre statele semnatare, precum și statelor care vor adera la convenție.

Înregistrare la
Națiunile
Unite

**Acordul tip privitor la repatrierea directă și spitalizarea în țară neutră a
prizonierilor de război răniți și bolnavi**
(a se vedea articolul 110)

**I. Principii pentru repatrierea directă sau
spitalizarea în țară neutră**

A. Repatrierea directă

Vor fi repatriați direct:

1. toți prizonierii de război atinși de infirmitățile următoare, provenite din traumatisme: pierderea unui membru, paralizie, infirmități articulare sau altele, cu condiția ca infirmitatea să constea, cel puțin, în pierderea unei mâini sau a unui picior sau să le fie echivalentă cu pierderea mâinii sau a unui picior.
Totuși, fără a aduce prejudiciu unei interpretări mai largi, următoarele cazuri vor fi considerate ca echivalente pierderii unei mâini sau unui picior:
 - a) pierderea mâinii, a tuturor degetelor sau a degetului gros și a arătătorului unei mâini; pierderea piciorului sau a tuturor degetelor piciorului și a metatarsienelor unui picior;
 - b) anchiloza, pierderea țesutului osos, retractarea cicatricială care suprimă funcția uneia din marile articulații sau a tuturor articulațiilor digitale ale unei mâini;
 - c) pseudartroza oaselor lungi;
 - d) diformități rezultând din fracturi sau alt accident și care contribuie în mare măsură la slăbirea capacității și puterii de a duce greutatea.
2. toți prizonierii de război răniți, a căror stare a devenit cronică, încât pronosticul pare să excludă, cu toate tratamentele, însănătoșirea în decursul unui an de la data rănirii, ca de exemplu în caz de:
 - a) proiectil în inimă, chiar dacă, făcând examinarea, comisia medicală mixtă n-a putut constata grave tulburări;
 - b) schijă metalică în creier sau în plămâni, chiar dacă, făcând examinarea, comisia medicală mixtă nu poate constata o reacție locală sau generală;
 - c) osteomielită a cărei vindecare nu poate fi prevăzută în decursul unui an de la rănire și care pare să ducă la anchiloza unei articulații sau la alte alterații echivalente pierderii unei mâini sau unui picior;
 - d) rană penetrantă și supurantă a marilor articulații;
 - e) rănirea craniului cu pierdere sau deplasare de țesut osos;
 - f) rănirea sau arderea feței cu pierdere de țesut și cu leziuni funcționale;
 - g) rănirea măduvei spinării;
 - h) leziunea nervilor periferici, ale căror urmări echivalează cu pierderea unei mâini sau a unui picior și a cărei vindecare cere mai mult de un an de la rănire, de exemplu: rănirea plexului brahial sau lombo-sacral, a nervilor median sau sciatic, precum și rănirea combinată a nervilor radial și cubital sau a nervilor peronier comun și tibial etc. Rănirea izolată a nervilor radial, cubital, peronier sau tibial nu justifică repatrierea, decât în caz de contracțiuni sau de tulburări neurotrofice serioase;
 - i) rănirea aparatului urinar compromițând serios funcția sa.
3. Toți prizonierii de război bolnavi, a căror stare a devenit cronică, astfel încât pronosticul pare să excludă, cu toate tratamentele, însănătoșirea în decurs de un an de la începutul bolii, ca de exemplu la:
 - a) tuberculoza evolutivă, a indiferent cărui organ, care nu mai poate, după pronosticurile medicale, să fie vindecată sau cel puțin serios ameliorată printr-un tratament în țară neutră;
 - b) pleurezia exsudativă;
 - c) bolile grave ale organelor respiratorii, de etiologie netuberculoasă, prezumate incurabile, de exemplu: emfizem pulmonar grav (cu sau fără bronșită); astm cronic*, bronșită cronică*, prelungindu-se timp de mai bine de un an în captivitate; bronhectazie* etc.;
 - d) afecțiunile cronice grave ale circulației, de exemplu: afecțiunile valvulare și ale miocardului*, dând semne de decompensare în timpul captivității, chiar dacă comisia medicală mixtă, făcând

examinarea, nu poate constata nici unul din aceste semne; afecțiunile pericardului și ale vaselor (Boala lui Buerger, anevrismele marilor vase etc.);

- e) afecțiunile cronice grave ale organelor digestive, de exemplu: ulcerul stomacal sau duodenal; urmarea unei intervenții chirurgicale asupra stomacului făcute în captivitate; gastrită, enterită sau colită cronică durând de peste un an și afectând grav starea generală; ciroza hepatică; colecistopatie cronică* etc.;
- f) afecțiunile cronice grave ale organelor genito-urinare, de exemplu bolile cronice ale rinichiului cu tulburări consecutive; nefrectomie pentru un rinichi tuberculos; pielită cronică sau cistită cronică; hidro- sau pionefroză; afecțiunile ginecologice cronice grave; sarcini și afecțiuni obstetricale, când spitalizarea în țara neutră este imposibilă etc.;
- g) bolile cronice grave ale sistemului nervos entral și periferic, de exemplu toate psihozele și psihonevrozele manifestate ca isteria gravă, o psihonevroză serioasă a captivității etc., constatate precis de un specialist*; orice epilepsie constatată precis de un medic al lagărului*; arteroscleroza cerebrală; nevrită cronică durând de peste un an etc.;
- h) bolile cronice grave ale sistemului neurovegetativ cu scăderea considerabilă a facultăților intelectuale sau corporale, pierderea apreciabilă în greutate și astenia generală;
- i) orbirea ambilor ochi sau a unui ochi, când vederea celuilalt ochi este mai puțin de 1, chiar folosind ochelari corectori; diminuarea acuității vizuale, neputând fi corijată la ½ pentru cel puțin un ochi*; celelalte afecțiuni oculare grave, de exemplu: glaucom, iritis, cloroidită, trahom etc.;
- j) hhhj
- k) tulburările auzului, cum este surditate completă unilaterală, dacă cealaltă ureche nu mai discerne cuvântul rostit obișnuit de la un metru distanță* etc.;
- l) maladiile grave de metabolism, de exemplu: diabet zaharat necesitând un tratament cu insulină etc.;
- m) turburările grave ale glandelor cu secreție internă, de exemplu tircotoxicoza; hipotireoza; boala lui Addison; cașexia lui Simmonds; tetania etc.;
- n) bolile grave și cronice ale sistemului hematopoetic;
- o) intoxicații cronice grave, de exemplu: sturnism, hidrargirism; morfinism; cocainism; alcoolism; intoxicații cu gaze și prin radiații etc.;
- p) afecțiunile cronice ale organelor locomotoare cu turburări funcționale manifeste, de exemplu: artroze deformante; poliartrită cronică evolutivă primară și secundară; reumatism cu manifestări clinice grave etc.;
- q) afecțiuni cutanate cronice și grave, rebele la tratament;
- r) orice tumoare malignă;
- s) bolile infecțioase cronice grave persistând un an de la declarare, de exemplu: paludism cu alterări organice pronunțate, dizenterie amibiană sau bacilară cu tulburări importante; sifilis visceral terțiar, rezistent la tratament; lepră etc.;
- t) avitaminozele grave sau inaniția gravă.

B. Spitalizare în țară neutră

Vor fi prezentați în vederea spitalizării în țară neutră:

1. Toți prizonierii de război răniți care nu sunt susceptibili de vindecarea în captivitate, dar care ar putea fi vindecați sau a căror stare ar putea fi net ameliorată dacă ar fi spitalizați în țară neutră.
2. Prizonierii de război atinși de orice formă de tuberculoză, a oricărui organ, al căror tratament în țara neutră ar aduce, după toate probabilitățile, vindecarea sau cel puțin o ameliorare considerabilă, cu excepția tuberculozei primare vindecate înainte de captivitate.
3. Prizonierii de război suferind de orice afecțiune care necesită un tratament al organelor respiratorii, circulatorii, digestive, nervoase, senzoriale, genito-urinare, cutanate, locomotoare etc., și care ar obține, fără îndoială, rezultate mai bune în țară neutră decât în captivitate.
4. Prizonierii de război care au suferit o nefrectomie în captivitate din cauza unei afecțiuni renale netuberculoase, sau atinși de osteomielită, pe cale de vindecare sau latentă, sau de diabet zaharat, care nu cere un tratament cu insulină etc..

5. Prizonierii de război atinși de nevroză datorită războiului sau captivității.
Bolnavii de nevroză în urma captivității, care nu sunt vindecați după trei luni de spitalizare în țara neutră sau c are, după acest termen, nu sunt în mod manifest pe care de vindecare totală, vor fi repatriați.
6. Toți prizonierii de război atinși de intoxicație cronică (cu gaze, metale, alcaloizi etc.) pentru care perspectivele de vindecare în țară neutră sunt deosebit de favorabile.
7. Toate prizonierele de război însărcinate și prizonierele care sunt mame cu sugari și cu copii mici.
Vor fi excluse de la spitalizare în țară neutră:
 1. Toate cazurile de psihoză constatate.
 2. Toate afecțiunile nervoase organice sau funcționale socotite incurabile.
 3. Toate bolile contagioase în perioada în care sunt transmisibile, cu excepția tuberculozei.

II. Observații generale

1. Condițiile fixate mai sus trebuie, în general, să fie interpretate și aplicate într-un spirit cât mai larg cu putință.
Stările nevrotice și psihopaticе datorate războiului sau captivității, precum și cazurile de tuberculoză de orice grad trebuie să beneficieze, înainte de toate, de această largă înțelegere. Prizonierii de război care au suferit mai multe răniri, din care nici una, luată separat, nu justifică repatrierea, vor fi examinați în același spirit, ținând seama de traumatismul psihic datorat numărului de răniri.
2. Toate cazurile incontestabile dând drept la repatriere directă (amputare, orbire sau surzenie totală, tuberculoză pulmonară deschisă, boală mintală, tumoare malignă etc.) vor fi examinate și bolnavii vor fi repatriați cât mai curând posibil de către medicii lagărelor sau de către comisii militare de medici, numite de Puterea deținatoare.
3. Rănile și bolile existente înainte de război și care nu s-au agravat, precum și rănile de război care n-au împiedicat reluarea serviciului militar nu vor da dreptul la repatriere directă.
4. Dispozițiile acestei anexe vor fi interpretate și aplicate într-un mod analog în toate statele care iau parte la conflict. Puterile și autoritățile interesate vor garanta comisiilor medicale mixte toate înlesnirile necesare pentru îndeplinirea sarcinii lor.
5. Exemplele menționate mai sus sub cifra **I** nu reprezintă decât cazuri tipice. Acelea care nu corespund exact acestor dispoziții vor fi judecate în spiritul prevederilor articolului 110 al prezentei convenții și al principiilor cuprinse în prezentul acord.

Regulament privind comisiile medicale mixte

(a se vedea articolul 112)

Articolul 1

Comisiile medicale mixte prevăzute în articolul 112 al convenției vor fi compuse din trei membri, dintre care doi vor aparține unei țări neutre, al treilea fiind desemnat de Puterea deținătoare. Unul dintre membrii neutri va prezida.

Articolul 2

Cei doi membri neutri vor fi desemnați de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, de acord cu puterea protectoare, la cererea Puterii deținătoare. Ei vor putea să domicilieze fie în țara lor de origine sau într-o altă țară neutră, fie pe teritoriul Puterii deținătoare.

Articolul 3

Membrii neutri vor fi aprobați de Părțile în conflict interesate, care vor notifica agreementul lor Comitetului Internațional de Cruce Roșie și Puterii protectoare. De la data acestei notificări, membrii neutri vor fi considerați ca efectiv desemnați.

Articolul 4

Vor fi, de asemenea, desemnați, în număr suficient, membri supleanți, pentru a înlocui în caz de necesitate pe membrii titulari. Această desemnare va fi efectuată în același timp cu cea a membrilor titulari sau, cel puțin, în termenul cel mai scurt posibil.

Articolul 5

Dacă, dintr-un motiv oarecare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie nu poate proceda la desemnarea membrilor neutri, Puterea protectoare va face aceasta.

Articolul 6

În măsura posibilului, unul din cei doi membrii neutri va trebui să fie chirurg, și celălalt medic.

Articolul 7

Membrii neutri se vor bucura de o independență completă față de Părțile în conflict, care vor trebui să le asigure toate înlesnirile în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 8

De acord cu Puterea deținătoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie, când va face numirile prevăzute în articolele 2 și 1 ale prezentului regulament, va stabili condițiile de serviciu ale celor interesați.

Articolul 9

De îndată ce membrii neutri vor fi aprobați, comisiile medicale mixte își vor începe lucrările cât mai repede cu putință și, în orice caz, într-un răstimp de trei luni de la data acordului.

Articolul 10

Comisiile medicale mixte vor examina pe toți prizonierii indicați prin articolul 113 al convenției. Ele vor propune repatrierea, excluderea sau amânarea pentru un examen ulterior. Hotărârile lor vor fi luate cu majoritate de voturi.

Articolul 11

Hotărârea luată de comisie, în fiecare caz în parte, va fi comunicată în luna care va urma vizitării ei, Puterii deținatoare, Puterii protectoare și Comitetului Internațional de Cruce Roșie. Comisia medicală mixtă va informa, de asemenea, pe fiecare prizonier care a fost examinat, despre hotărârea luată și va da aceluia pe care ea îi va fi propus pentru repatriere un certificat asemănător modelului anexat la prezenta convenție.

Articolul 12

Puterea deținatoare va trebui să execute hotărârile comisiei medicale mixte într-un termen de trei luni de la primirea, în mod valabil, a notificării privitoare la aceste hotărâri.

Articolul 13

Dacă nu există nici un medic neutru într-o țară în care activitatea unei comisii medicale mixte ar părea necesară, și dacă este imposibil, dintr-un motiv oarecare, de a desemna medici neutri locuind într-o altă țară, Puterea deținatoare, acționând de acord cu Puterea protectoare, va constitui o comisie medicală, care va asuma aceleași funcții ca și o comisie medicală mixtă, cu rezerva în ce privește dispozițiile articolelor 1, 2, 3, 4, 5 și 8 ale prezentului regulament.

Articolul 14

Comisiile medicale mixte vor funcționa în permanență și vor vizita fiecare lagăr la intervale ce nu vor depăși șase luni.

Regulament privind ajutoarele colective pentru prizonierii de război

(a se vedea articolul 73)

Articolul 1

Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să distribuie trimerile de ajutoare colective de care răspund, tuturor prizonierilor legați în mod administrativ de lagărul lor, inclusiv aceluia care se află în spitale sau în închisori sau alte stabilimente penale.

Articolul 2

Distribuirea trimerilor de ajutoare colective se va face după instrucțiunile donatorilor și conform planului stabilit de reprezentantul prizonierilor; totuși, distribuirea ajutoarelor medicale se va face, de preferință, în înțelegere cu medicii șefi și aceștia vor putea, în spitale și lazarete, să deroge de la numitele instrucțiuni, în măsura în care nevoile bolnavilor lor ar cere-o. În limitele astfel definite, această distribuire se va face totdeauna într-un mod echitabil.

Articolul 3

Pentru a putea verifica calitatea și cantitatea mărfurilor primite și a întocmi în această privință rapoartele detaliate pentru donatori, reprezentanții prizonierilor sau ajutoarele lor vor fi autorizați să meargă la punctele de sosire a trimerilor de ajutoare apropiate de lagărul lor.

Articolul 4

Reprezentanții prizonierilor vor primi înlesnirile necesare pentru a verifica dacă împărțirea ajutoarelor colective în toate subdiviziunile și anexele lagărului lor s-a efectuat în conformitate cu instrucțiunile lor.

Articolul 5

Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să completeze, precum și să se îngrijească de completarea de către reprezentanților prizonierilor din detașamentele de muncă sau de către medicii șefi ai lazaretelor și spitalelor, formulare sau chestionare destinate donatorilor și având legătură cu ajutoarele colective (distribuirea, nevoile, cantitățile etc.). Aceste formulare și chestionare, completate în mod regulat, vor fi transmise donatorilor fără întârziere.

Articolul 6

Pentru a asigura o distribuire regulată a ajutoarelor colective prizonierilor de război din lagărul lor și eventual, pentru a face față nevoilor survenite prin sosirea de noi contingente de prizonieri, reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să constituie și să păstreze rezerve suficiente de ajutoare colective. Ei vor dispune, în acest scop, de magazine corespunzătoare; fiecare magazie va fi prevăzută cu două lacăte, reprezentantul prizonierilor deținând cheia una dintre ele și comandantul lagărului pe ale celuilalt.

Articolul 7

În cazul trimerilor colective de îmbrăcăminte, fiecare prizonier de război va păstra, în proprietatea sa, cel puțin un schimb complet de efecte. Dacă un prizonier posedă mai mult de un schimb de îmbrăcăminte, reprezentantul prizonierilor va fi autorizat să ia de la acei care sunt mai bine echipați excedentul de efecte sau de anumite articole, dacă e necesar să procedeze astfel pentru a satisface nevoile prizonierilor mai slab echipați. Nu va putea totuși să ia cel de al doilea schimb de lenjerie, ciorapi sau de încălțăminte, decât dacă acesta este singurul mijloc de a le procura unui prizonier care nu le-ar avea.

Articolul 8

Înaltele Părți Contractante și, în special, Puterile deținătoare vor autoriza, pe cât va fi posibil și sub rezerva reglementării privind aprovizionarea populației, toate cumpărăturile care ar fi făcute pe teritoriul lor în vederea distribuirii ajutoarelor colective prizonierilor de război; ele vor înlesni, în același mod, transferurile de fonduri și alte măsuri financiare, tehnice sau administrative efectuate în vederea acestor cumpărături.

Articolul 9

Dispozițiile care preced nu vor constitui o piedică în ce privește dreptul prizonierilor de război de a primi ajutoare colective înainte de sosirea lor într-un lagăr sau în cursul transferării, și nici în ce privește posibilitatea pentru reprezentanții Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui organism care vine în ajutorul prizonierilor și care ar fi însărcinat să transmită aceste ajutoare, de a asigura distribuirea acestora destinatarilor prin orice alte mijloace pe care le vor considera nimerite.

A. Bilet de identitate

(a se vedea articolul 4)

AVIZ		Amprentele digitale (facultativ)	(degetul drept)	Alte elemente eventuale de identificare
Prezentul bilet de identitate este eliberat persoanelor care urmează forțele armate ale fără a face parte direct din ele. Biletul trebuie să fie purtat tot timpul de către persoana căreia i-a fost eliberat. Dacă purtătorul a căzut prizonier de război, el singur va remite acest bilet autorităților care îl dețin pentru a-l putea identifica.				
(Sigiliul autorității care a eliberat biletul)	Tip sanguin 	Amprentele digitale (facultativ)	(degetul stâng)	Alte elemente eventuale de identificare
	Religia			
Părul	Ochii	Greutatea	Înălțimea	
(Indicarea țării și autorității militare care eliberează prezentul bilet)				
BILET DE IDENTITATE				
Pentru persoane care urmează forțele armate				
<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"></div> <p>Fotografia purtătorului</p>	Numele			
	Prenumele			
	Data și locul nașterii			
	Urmează forțele armate în calitate de			
<i>Data eliberării biletului</i>		<i>Semnătura purtătorului</i>		
.....			

Observații: Acest bilet ar trebui să fie redactat, de preferință, în două sau trei limbi, din care una de uz internațional. Dimensiunile reale ale biletului, care se îndoaie pe linia punctată:
13 X 10 cm.

B. Carte poștală de captură

(a se vedea articolul 70)

1. Față

<i>Poșta pentru prizonieri de război</i>	
Scutit de timbru	
Carte poștală de captură pentru prizonieri de război	
<p>IMPORTANT</p> <p>Această carte poștală trebuie să fie completată de fiecare prizonier imediat după ce a căzut prizonier și de fiecare dată când și-a schimbat adresa, în urma transferării sale într-un spital sau într-un alt lagăr.</p> <p>Această carte poștală este distinctă de cartea poștală specială pe care prizonierul este autorizat să o trimită familiei sale.</p>	<p><i>Agenția centrală a prizonierilor de război</i></p> <p>Comitetul Internațional de Cruce Roșie</p> <p>GENEVA (Elveția)</p>

2. Verso

A se scrie citeț cu litere mari		1. Puterea de care depinde prizonierul	
2. Numele	3. Prenumele (complet)	4. Prenumele tatălui	
5. Data nașterii	6. Locul nașterii		
7. Gradul			
8. Numărul matricol			
9. Adresa familiei			
* 10. Făcut prizonier la: (unde)			
Venind din (lagărul nr., spitalul etc.)			
* 11. a) sănătos - b) nerănit - c) vindecat – d) convalescent e) bolnav – f) ușor rănit – g) grav rănit			
12. Adresa mea actuală: Numărul de prizonier			
Indicarea lagărului			
13. Data		14. Semnătura	
* Șterge ce nu corespunde – Nu adăuga nimic la aceste indicații Vezi indicațiile de pe verso			

Observații: Acest formular ar trebui să fie redactat în două sau trei limbi, în special în limba maternă a prizonierului și în aceea a Puterii deținatoare. Dimensiunile reale: 15 X 10,5 cm.

C. Carte poștală și scrisoare pentru corespondență

(a se vedea articolul 71)

1. Carte poștală

1. Față

<u><i>Corespondența prizonierilor de război</i></u>	
Carte poștală	
Scutit de timbru	
<p>Expedito:</p> <p>Nume și prenume:</p> <p>Data și locul nașterii:</p> <p>Numărul prizonierului:</p> <p>Indicarea lagărului:</p> <p>Țara de expediție:</p>	<p>Către</p> <p>Locul de destinație.....</p> <p>Strada</p> <p>Țara</p> <p>Departamentul</p>

2. Verso

<p>Data:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
Nu se scrie decât pe linii și foarte citeț

Observații: Acest formular ar trebui să fie redactat în două sau trei limbi, în special în limba maternă a prizonierului și în aceea a Puterii deținătoare. Dimensiunile reale: 15 X 10 cm.

D. Carte poștală și scrisoare pentru corespondență

(a se vedea articolul 71)

2. Scrisoare

<p>Corespondența prizonierilor de război</p> <p>Scutit de timbru</p> <p>Către</p> <p>.....</p> <p>Locul de destinație</p> <p> Strada</p> <p> Țara</p> <p> Departamentul</p> <hr/> <p>Expeditor:</p> <p>Nume și prenume:</p> <p>Data și locul nașterii:</p> <p>Numărul prizonierului:</p> <p>Indicarea lagărului:</p> <p>Țara de expediție:</p> <p style="text-align: center;">***</p>
--

Observații – Acest formular ar trebui să fie redactat în două sau trei limbi, în special în limba maternă a prizonierului și în aceea a Puterii deținatoare. Se îndoaie pe linia punctată, partea superioară alunecând în teiătură marcată printr-un asterisc și ea apare atunci ca un plic. Versoul, liniat ca cel de pe cartea poștală de mai sus (vezi Anexa IV C), este rezervat corespondenței prizonierului și poate conține circa 250 cuvinte. Dimensiunile reale ale formularului desfăcut: 29 X 15 cm.

D. Anunț de deces

(a se vedea articolul 120)

(Indicarea autorității competente)	
<i>ANUNȚ DE DECES</i>	
Puterea de care depindea prizonierul
Numele și prenumele
Prenumele tatălui
Locul și data nașterii
Locul și data decesului
Gradul și numărul matricol
(așa cum figurează pe placa de identitate)
Adresa familiei
Unde și când a fost făcut prizonier?
Cauza și împrejurările morții
Locul îngropării
Mormântul este marcat și poate fi regăsit mai târziu de familie?
Obiectele succesoriale sunt păstrate de puterea deținătoare sau expediate în același timp cu anunțul de deces?
Dacă sunt expediate, prin intermediul cui?
O persoană care l-a îngrijit pe defunct în timpul bolii sau în ultimele sale momente (medic, infirmier, preot, alt prizonier) ar putea să dea, pe prezenta sau alăturat, câteva detalii asupra împrejurărilor morții și asupra îngropării?
<i>(Data, ștampila și semnătura autorității competente)</i>	<i>Semnătura și adresa a doi martori:</i>

Observații: Acest formular ar trebui să fie redactat în două sau trei limbi, în special în limba maternă a prizonierului și în aceea a Puterii deținătoare. Dimensiunile reale: 21 X 30 cm.

E. Certificat de repatriere

(a se vedea anexa II, articolul 11)

CERTIFICAT DE REPATRIERE

Data:

Lagărul:

Spitalul:

Numele:

Prenumele:

Data nașterii:

Gradul:

Numărul matricol:

Numărul de prizonieri:

Rănire – boală:

Hotărârea comisiei:

Președintele comisiei medicale mixte:

A – Repatriere directă

B – spitalizare într-o țară neutră

NC – reexaminare de către următoarea comisie

**Regulamentul tip relativ la plățile trimise de
către prizonierii de război în propria lor țară**

(a se vedea articolul 63)

1. Avizul menționat în articolul 63, alineatul al treilea, va conține următoarele indicații:
 - a) numărul matricol prevăzut la articolul 17, gradul, numele și prenumele prizonierului de război, ajutor al plății;
 - b) numele și adresa destinatarului plății din țara de origine;
 - c) suma care trebuie să fie plătită, exprimată în moneda Puterii deținătoare.
2. Acest aviz va fi semnat de prizonierul de război. Dacă acesta nu știe să scrie, își va pune un semn atestat de un martor. Reprezentantul prizonierilor va contrasemna, de asemenea, acest aviz.
3. Comandantul lagărului va adăuga la acest aviz un certificat atestând că soldul creditor al contului prizonierului de război interesat nu e inferior sumei care trebuie să fie plătită.
4. Aceste avize vor putea să fie făcute sub formă de liste. Fiecare foaie din aceste liste va fi atestată de reprezentantul prizonierilor și va fi certificată pentru conformitate de comandantul lagărului.